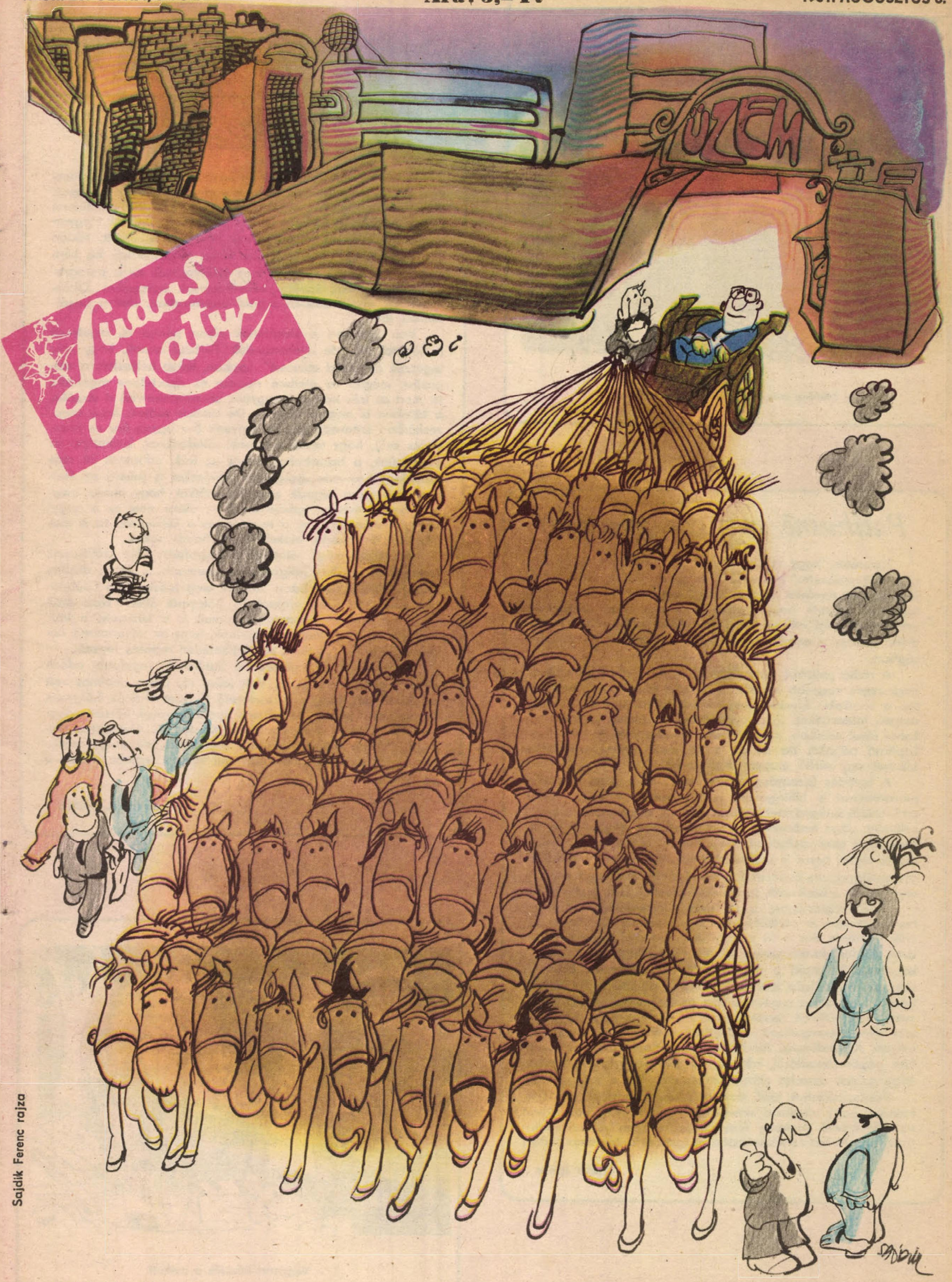
XXVII. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. AUGUSZTUS 6.

– A főnök elkezdte a takarékoskodást, nyolcvan lóerős kocsi helyett már beéri negyvennel...

KRŐZUS

– Minden este téliszalámit vacsorázik . . .

Patikusné, száz szál gyertyát!

Ismeretes, hogy reggel kilenc óra előtt nem lehet szeszes italt vásárolni. Megvallom, hogy amikor e vasszigorral fogalmazott rendelet életbe lépett, aggódni kezdtem, attól tartottam ugyanis, hogy elveszítjük a nemzetközi alkoholista versenyben elért előkelő helyünket. Mea culpa, hogy ily hitetlen voltam, s ennyire nem bíztam a magyaros találékonyságban.

A rádió politikai magazinjából ugyanis arról értesültem, hogy egyre nagyobb forgalmat bonyolít le néhány gyógyszertár, a munkába igyekvő dolgozók itt fogyasztják el kötelező reggeli féldecijüket. Igaz, e gyógyászati célokat szolgáló alkohol jóval erősebb, mint bármely kereskedelmi forgalomban kapható pálinka, de mi az a fél deci hetven százalékos alkohol egy vérbő magyar embernek?

A fejlődés bizonyára elvezet majd oda, hogy a patika pénztáraknál is kifüggesztik a táblákat: „14 éven aluliak csak szülői felügyelettel tartózkodhatnak a gyógyszertárban", valamint „ittas embereket és fiatalkorúakat alkohollal és Bisecurinnal nem szolgálunk ki!". Persze, a duhaj patikavendégek olykor össze is szólalkozhatnak, ilyenkor aztán Robébi gyermektápszeres dobozok fognak röpködni a levegőben, míg nem sikerül a besikerált garázdákat gúzsba, azaz gézbe kötni.

Igaz, megtörténhet az is, hogy a presszókhoz, közértekhez hasonlóan a patikákban sem szolgálnak föl kilenc óra előtt alkoholt, ám a jó magyar azt is tudja, hogy a kölnivizek és dezodoráló szerek szintén alkoholtartalmúak. És akkor megindul majd a népvándorlás az illatszerboltokba. A módosabbja nyilván márkás külföldi parfümbe fojtja reggeli bánatát, a spicces segédmunkást pedig imígyen fogja figyelmeztetni a vállalati rendész: meg ne lássam, hogy még egyszer ilyen bepacsulizott állapotban jelenik meg a munkahelyén. A rendőrségi hírekben olvashatunk majd az ámokfutó gépkocsivezetőről, aki az eszméletlenségig leittasodva, négy palack dezodor elfogyasztása után ült a volán mögé.

Fantasztikusnak tűnő jóslatok! Tulajdonképpen azt is írhatnám, hogy minderre semmi esély nincs, mert hazánkban az elkövetkező években lényegesen csökken az alkoholfogyasztás. De hát ez lenne aztán az igazán fantasztikus jóslat!

Vezda János

A tévé-viselkedés kiskátéja

Érdeklődéssel, élvezettel és egyetértéssel szoktam olvasni a kitűnő író-publicista Hogy is van ez? címmel összefogott glosszáit legnagyobb napilapunkban. Egy húron pendültem vele legutóbbi, a tévé-viselkedés kiskátéját rögtönző Hogyan viselkedjünk a képernyőn? című írásában is, kivált, midőn így fogalmazott: „Ne öltözzünk kínos eleganciával, ha képernyőre kerülünk". Nagyon igaz kiskátéjának ez a paragrafusa is: „Legyünk ápoltak, természetesek, egyszerűek. Öltözködésben, viselkedésben s nem utolsósorban, ami a beszédünket illeti".

Van azonban e kiskátének olyan pontja is, amelynek tisztelettel bár, de ellentmondok. Például annak, hogy „Ne tegezzük az ismert művészt". Lapban, leírva helyeslem a magázást, mégha az életben riporter és riportalany tegeződik is, mert az írás bármilyen egyéni, személytelenebb a vizuális, a látványt is mutató tévénél. De amikor tudjuk, hogy tegezéskórban szenvedő ország vagyunk (ha ugyan kór és szenvedés ez?), hogy szinte mindenki mindenkivel, kiváltképp az egyívásúak, a bransbeliek, tehát az írók, színészek és más csirkefogók (a más újságírókat, tévéseket is jelent) az életben első szóra tegezik egymást anélkül, hogy ehhez meghitt, baráti viszonyt igényelnének –, akkor nem ez a nagyképű, ellenkezőleg: ez a természetes a képernyőn is. A magázódás finomkodó, előkelősködő, hamis volna.

A kiskáté másik vitatható paragrafusa: „Ne szólítsanak bennünket, nézőket hölgyeim és uraimnak . . . ez . . . divatos előkelősködés. Pista bácsi Szadán, meg Juliska néni Csobánkán nem érti, miért urazzák és hölgyezik őket." Nem érti? Miért ne értené? Bármennyit durvult is a köznyelv, a közszellem, ott azért még nem tartunk, hogy az udvariasság immár érthetetlen fogalom, megfejthetetlen rejtvény legyen.

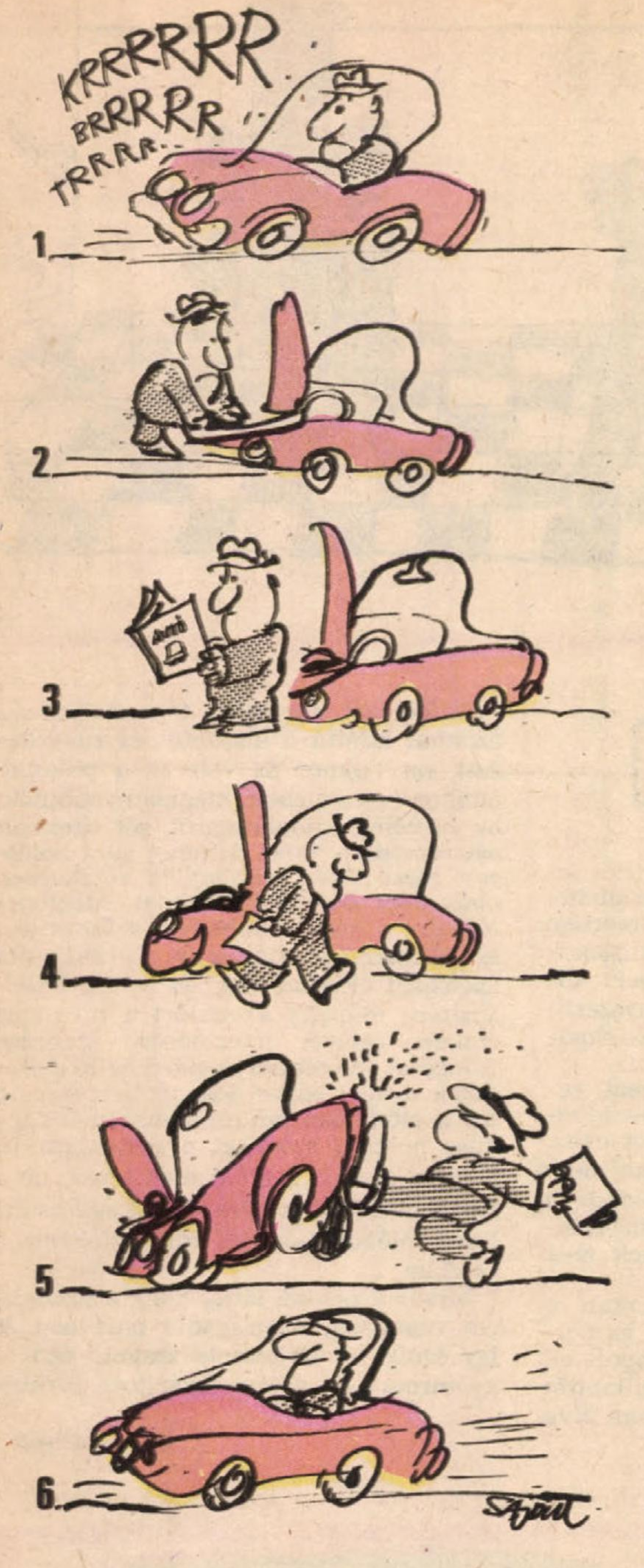
Mindezeken a legtöbbet a Stúdió '81 legutóbbi adása közben gondolkodtam el. Volt időm rá, olyan unalmas volt a műsor. Igaz, hogy a műsorvezető Jó estét kívánok, hölgyeim és uraimmal kezdett és számos riportalanyával, köztük a legkiválóbb magyar írók egyikével, Kardos G. Györggyel szemünk láttára, fülünk hallatára tegeződött, de meggyőződésem, hogy ez a két mozzanat volt még a legjobb ebben a gyenge műsorban.

Barabás Tamás

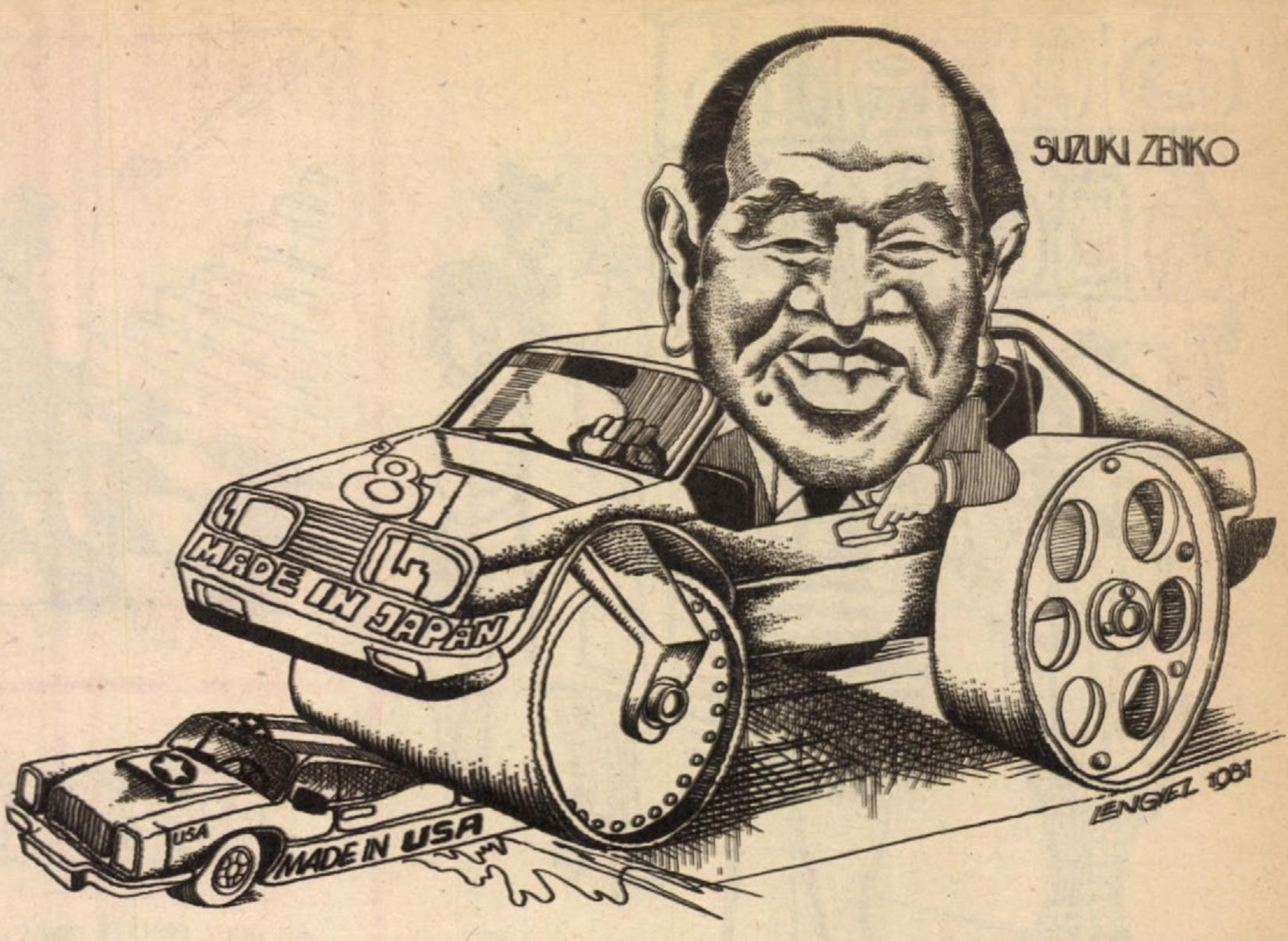

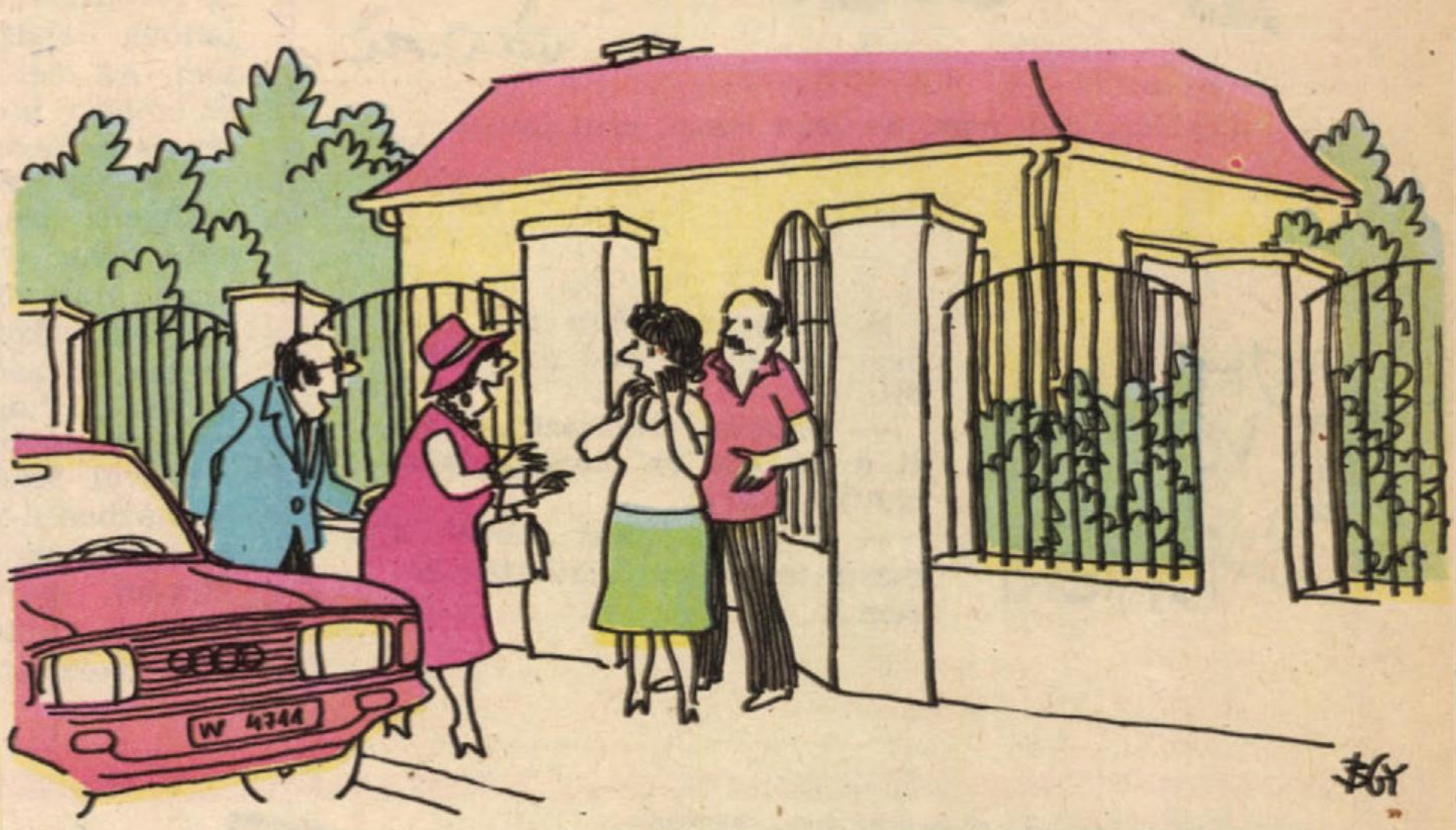
– Vigyázat! Bővítjük a parkot!

ELSŐSEGÉLY

ROBOG AZ ÚTHENGER

OSZTRÁK ROKONOK

– Kényelmes így átugrani, hogy nincs vízumkényszer!

HASMŰTÉT

— A páciens tehát Mrs. Rosamund Sittingroom, 72 esztendős háztartásbeli Chicagóból — mondta a professzor, miközben röntgenfelvételeket nézegetett a kivilágított üveg előtt. — Érdekes, én ezen a vakbélen kóros elváltozásnak nyomát sem látom. Tegyük szabaddá a felületet.

A műtős lekapta a zöldes lepedőt. A szakmabeliek sokaságán csodálkozó moraj futott végig. A páciens teste tele volt korábbi műtétek fehér forradásaival. Lép, gyomor, epe, vese, máj, zuza, pacal — a teljes zsigersorozat.

— Szép — bólintott a professzor. — Csupa míves munka. Amellett az idős hölgynek sem lehetett unalmas élete.

— Bocsánatot kérek — szólalt meg egy ijedt leányhang lábtól. — Van itt még valami... esetleg elkerülte a professzor úr figyelmét.

— Nafene — mondta a professzor. — És mi lenne az?

— Hát csak annyi, hogy ez az idős hölgy tulajdonképpen fiatal férfi.

— Igazán?! — kiáltott fel a professzor. — És honnét veszi ezt?

Az ijedt leányhang elpirult, holott medikuskörökben ez nem volt hagyomány.

— De kérem... harmadik éve tanulok anatómiát.

A professzor vetett egy szakpillantást a megfelelő irányba, aztán megrázta a műtőasztalon heverő idegent, aki rémülten pislogott fel a reflektorokba, bár még nem is égtek.

— Naaa — nyöszörögte. — Ne tessék inzultálni egy súlyos beteget. Micsoda dolog ez?

— Maga nem súlyos beteg — mondta a professzor, akinek golyóálló lelke volt, de ekkora pimaszságtól még az is megroggyant.

— Az nálam csak átmeneti — mondta a beteg. — Nemsokára olyan beteg leszek, mint egy konyhakész házinyúl. Tetszik tudni, milyen rémes dolog, amikor egy egészséges vakbelet csak úgy kivágnak az emberből? Tüsszentés esetére máris általános háztartási biztosítást kötöttem.

— Elég! — kiáltotta a prof. — Kicsoda maga tulajdonképpen?

— Nappali Béla 28 éves kékfestő vagyok, mindig az ön szolgálatára.

— És ki az a Rosamund Sittingroom?

— Az Rózsika, a távolba szakadt nénikém.

— És az ő távolba szakadt kedvéért operáltatja magát szériában?

— Nem az ő kedvéért kisztihand. A saját lelkem nyugalmáért. Így, a turistaszezon közepén mindig kivetetek valamit a Rózsika néni nevében. Hol ezt, hol azt, pontos évi ütemterv szerint. Jövőre jön a felső fogsorom, nyolcvanháromban az alsó, nyolcvannégyre maradnak a manduláim, aztán... majdcsak akad valami. A zárójelentést kiküldöm Chicagóba, a külföldi kezelés költségeit Rózsika néni levonja az adójából és így megspórol egy csomó pénzt. Szóval tessék csak megfogni azt a bicskát, aztán essünk neki, mint neuraszténiás tehén az anyjának.

— Eszemben sincs! — kiáltott a professzor. — Hiszen ez illegális vakbélkiajánlás. Mégiscsak felháborító! Azért a pár vacak dollárért, amit Rózsika néni fizet, képes egy életre tönkretenni magát...

— Hogy is tetszik ilyet gondolni — nyöszörgött a beteg. — Egy fillért sem fogadnék el Rózsika nénitől. Különben is, minek nekem az a sok dollár?

— Maga bolond?

— Az gyógyítható műtéti beavatkozás útján?

— Nem!

— Akkor nem vagyok bolond.

— Most már végképp nem értem, hogy miért csinálja. Miért vállalja évről évre ezt a sok kínlódást.

— Még mindég kellemesebb. mintha Rózsika néni személyesen jönne el. Ha a professzor úrnak lenne távolba szakadt nénikéje, aki évente hetekig a nyakán éldegél, fix, hogy megértené. Naaa... igazán...

A professzornak történetesen volt ilyen nénikéje. Herminka anyó Clevelandből egy hónapja ott kempingelt az ebédlőjében, pálinkát főzött a kaktuszaiból és trisós fürdőben fehérítette a papagájait. Nagyot sóhajtott hát, felhúzta a gumikesztyűt és odaszólt a környezetének:

— Kezdhetjük az érzéstelenítést.

Mert a sebészek zord külseje mindig mélyenérző szívet takar.

Peterdi Pál

– Akár hiszi, akár nem, én azért iszom, mert jólesik...!

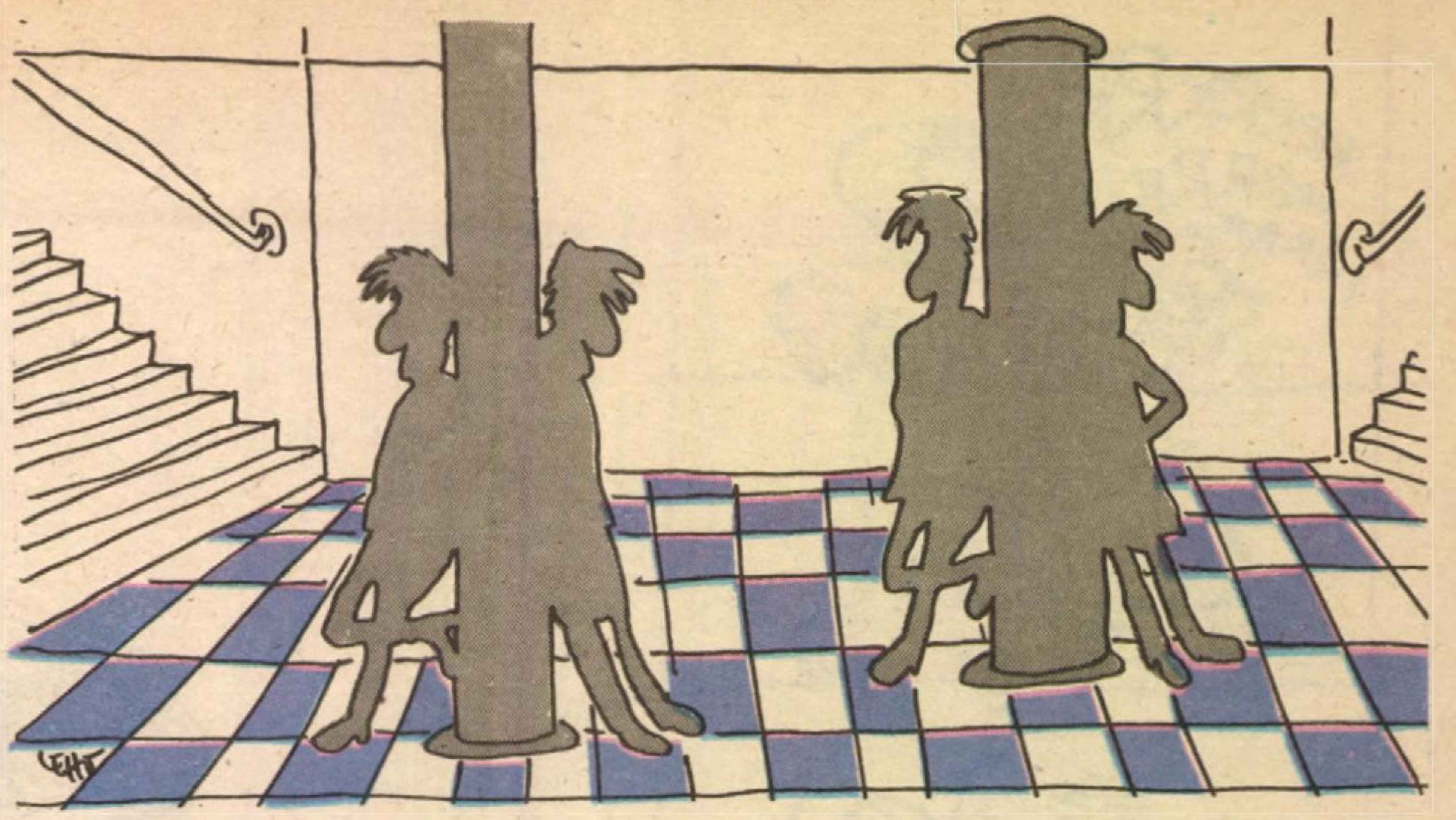
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A könyvesboltban azt kérdezi az egyik vevő az eladótól:

— Kapható Önöknél „A férfi a nő ura és parancsolója" című könyv?

— A fantasztikus művek a másik teremben találhatók kérem...

CSÖVESEK

RÉSZVÉT

Az igazi részvét nagy dolog, ritka jelenség, úgyszólván alig tapasztalható. Én ezt az igazságot régóta felismertem és levontam belőle a tanulságot: gondjaimat, bajaimat senki orrára nem kötöm. Az élet azonban néha kényszeríti az embert, hogy elvei ellenére cselekedjék és ez nem mindig üt ki balul.

Nemrégiben kórházban feküdtem, vesekövem volt. Ez a fajta ásvány időnként olyan irgalmatlan görcsöket okoz, hogy humorosnak szánt írásban nem óhajtom vázolni, csak azt kívánom a tisztelt olvasónak és úgyszólván mindenkinek, hogy ne ismerkedjenek meg vele közelebbről.

Szóval feküdtem szép nyugodtan a kórházban a vesekövemmel, egy hajnalban azonban fájdalmas görcs kapott el. Miután már sok fájdalomcsillapítót kaptam, kiültem a folyosóra, hátha ülve javul valamit a helyzet.

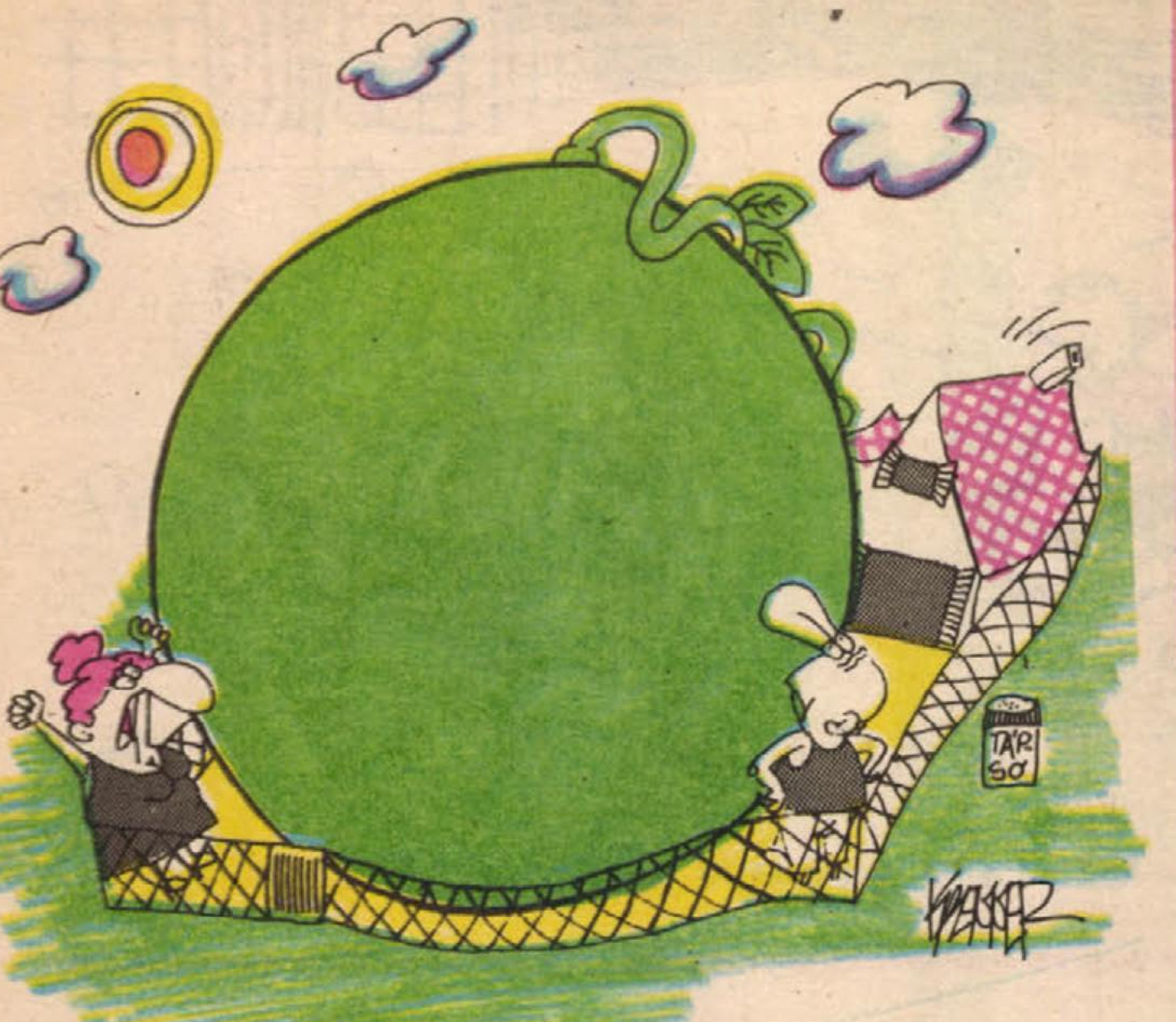
A folyosót idős néni takarította, aki azonnal átlátta a helyzetet és rákérdezett, mi bajom. Ez volt az a pillanat, amikor úgy éreztem, megkönnyebbülök, ha beszélek fájdalmamról, sőt titokban azt reméltem, talán át lehet adni belőle egy részt. Ezért viszonylag részletesen elkezdtem ecsetelni bajomat. Meglepetésemre a néni abbahagyta a takarítást és rendkívüli figyelemmel hallgatta kerekded előadásomat. Ez szinte fellelkesített, mintegy visszatért a hitem az emberi részvét létezésében. Megrázó színekkel ecseteltem szenvedéseim mélységét, a néni egyre odaadóbban figyelt, szinte elfeledkeztem fájdalmamról. Vagy húsz percnyi szöveget nyomhattam le, és nem akarok szerénytelen lenni, de a hatásból következtetve lebilincselően érdekes előadásmódban, míg kifogyott a szuflám.

Mikor a nénike látta, hogy a produkció véget ért, megragadta partvisát és így szólt: — Nekem is szokott égni a gyomrom! — aztán takarított tovább.

Soós András

DINNYE A KISKERTBEN...

– A plusz munkát ki fizeti meg nekem?

VALLÁSHÁBORÚ

Radíriában, mint tudjuk, teljes erővel folyik a vallásháború a különböző felekezetek hívei között. A radír nép rendkívül vallásos, és valamennyi vallás fanatikus követője életét sem kímélve harcol a tévelygők, a más vallásúak, az eretnekek ellen. A különféle távirati irodák, az UPI, a Reuter, az AP, a TASZSZ, az AFP, a Magyar Távirati Iroda és a Radír Hírkürt jelentései alapján a pillanatnyi harci helyzetet az alábbiakban foglaljuk össze.

A harcok főleg Taragua térségében tombolnak. Keresztény ütegek a belvárost bombázzák, de a mohamedán tüzérség viszonozza a tüzet és a buddhista rakéták is nagy károkat okoztak a lakóépületekben. A panteista vadászbombázók az anglikán állásokat bombázták, egy gépüket lelőtte az unitárius légelhárítás, két gépüket pedig megrongálták. Egy ateista magaslat kétszer is gazdát cserélt, végül egy ortodox izraelita rohamszázad elfoglalta, evangelikus zárótűz védelme alatt. Közben a szombatosok és az adventisták fegyverszünetet kötöttek, de a fegyvernyugvás ezúttal is csak öt percig tartott, utána újra fellángoltak a harcok. Egy anabaptista deszantegység beásta magát és egy fontos stratégiai területet elaknásított, majd előretolt egységei géppuskatűzzel árasztották el a tűzimádó aknaszedőket. Görög fundamentalisták ekkor „Zeusz akbar!" kiáltásokkal törtek előre, de egy kopt ellenlökés feltartóztatta őket. Ekkor mormon huszárok indultak rohamra, és eredeti wroclawi dárdákkal akarták felszúrni a siíta

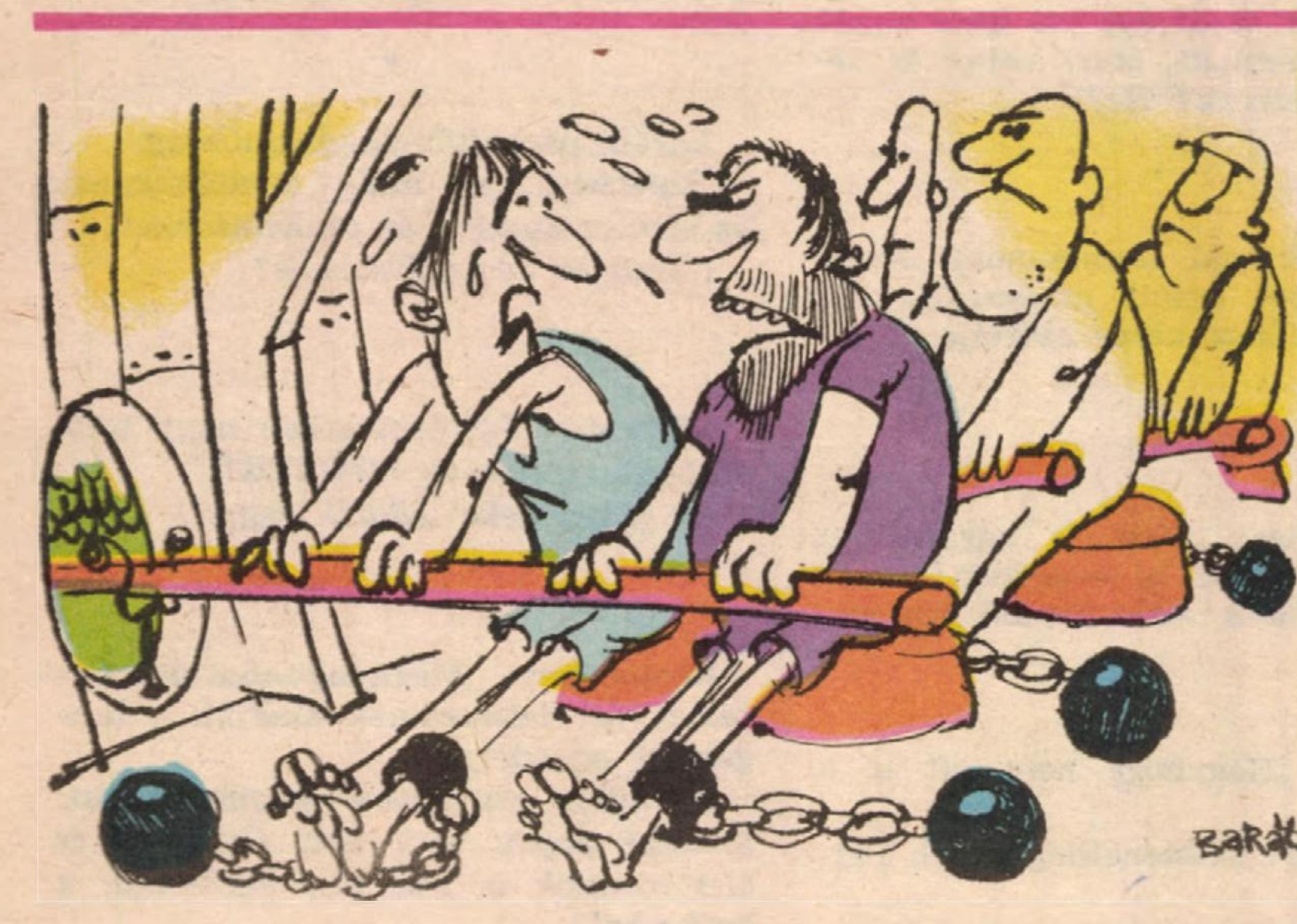

tankokat, s csak az utolsó pillanatban derült ki, hogy a megtámadott tankok nem marcipánból készültek, hanem orvul acélból, s így a támadás mindössze erkölcsi győzelemnek bizonyult, de nagyon. Közben felvonult egy szadduceus fregattraj és hajóágyúkkal lőtte a város erődítményeit, egészen addig, amíg egy sintoista tengeralattjáró meg nem torpedózta a szadduceus vezérhajót. Az essénus kémszolgálat jóvoltából még idejében felfedezték az újrakeresztelők interkontinentális ballisztikus rakétakilövő állomásait és bálványimádó tűzszerészeknek sikerült ugyan hatástalanítaniok a robbanófejeket, de közben egy neológ lőszeroszlop felrobbant. Két nazarénus kommandó megközelítette a luteránus vezérkar állását, de az őrségnek sikerült visszaverni a támadókat. Megélénkült a janzenista gerillák tevékenysége is. Vasúti síneket robbantottak fel és levegőbe repítettek egy totemista csapatszállító vonatot. Egy különleges számán osztag szunnita foglyokat ejtett, és megélénkült a görögkeleti front is. Megindult a fetisimádók általános támadása, de hamarosan elakadt a metodista nehézütegek megsemmisítő tüzében. Egy fontos stratégiai pontot szikh ejtőernyősök szálltak meg. Folyt a lélektani hadviselés is. Ariánus propagandisták apokrif röplapokat szórtak szét a dogmatikus külvárosokban, a napimádók pedig a borús időjárásra való tekintettel taktikai visszavonulást hajtottak végre nesztoriánus rohamlövegek támogatásával.

Minden hónap elsején elhallgatnak a fegyverek, ilyenkor ugyanis a papok egy teljes napon át megáldják a különféle felekezetekhez tartozó fegyvereket, ezenkívül lőszert, zsoldot és áldást osztanak. Sajnos, legutóbb súlyos szerencsétlenség történt. Ramillában a pap tévedésből nehézvízzel áldotta meg a városi hidrogénbombát, de hát, sebaj, van még elég kisváros az országban.

Így virágzik a hitélet Radíriában, ahol teljes vallásszabadságnak örvendenek az emberek.

Feleki László

– És itt miért nincs munkahelyi torna?

– Hogyhogy emeljük a fizetésed? Azt akarod, hogy infláció legyen?!

– Nem kéne olyan szigorúan sorozni, mert aki nem jó lövésznek, még jó lehet a téesznek!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiú autót nyert a lottón, beültette az apját és elindult vele kocsikázni. Útközben mekiütközött egy távírópóznának és megállt.

— Fiacskám — kérdezte az apa —, hogyan fogsz megallni az autóddal a nyílt mezőn, ahol nincs távírópózna?

Kovács 30 éve dolgozik a cégnél ugyanabban a beosztásban. Egy szép napon hívatja őt a főnöke, és közli vele:

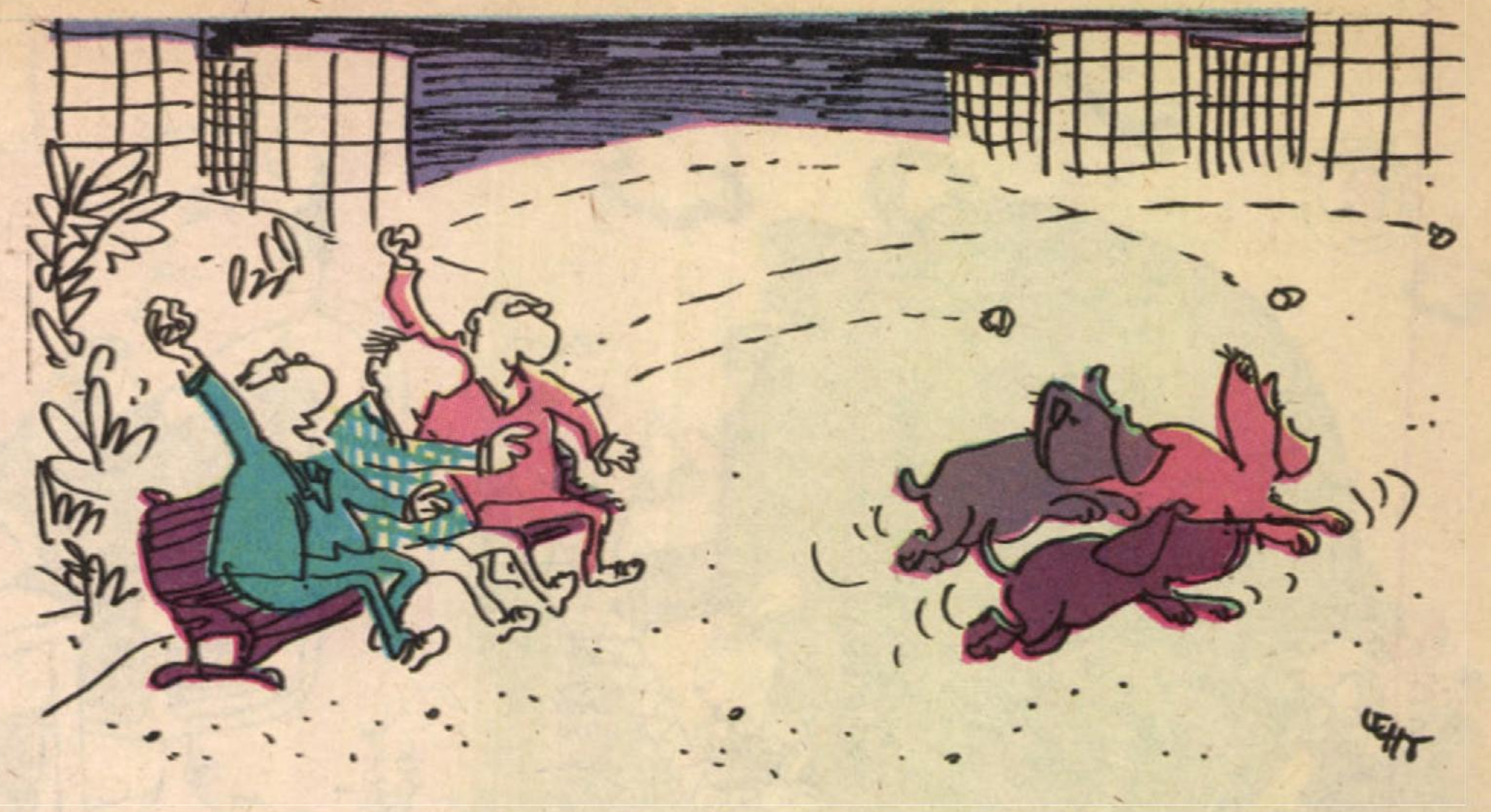
— A főkönyvelőnk nyugdíjba megy, és elhatároztuk, hogy önt állítjuk a helyébe. Gratulálok!

— Köszönöm. És mennyi lesz a fizetésem?

— Nos, tudja... A fizetés marad az eddigi, de saját kalapfogasa lesz.

– Szültünk neked egy gyereket Nagyi, hogy ne légy olyan egyedül...

– Kell ez a kis esti mozgás az embernek!...

TÉVÉMONDATOK

A televízió nem csupán műsoraival szórakoztatja az embert, hanem időnként a műsoraiban elhangzó csinosabb mondatokkal is. Néhány havi gyűjtésem anyagát örömmel osztom meg a hozzá tartozó derűvel együtt — a kedves olvasóval.

*

Riport, április 30-án.
Riportalany: „Hát ilyen ez az április, de reméljük, már csak egy napig."
(Minden óhaja így teljesüljön!)

*

Bemondó: „Már csak két magyar van versenyben az aranyéremért."
(Ejnye, a kis mohók! Ez ám az aranyláz!)

*

Riporter: „És hogy hívják az olyat, amelyik nem működik?"
Riportalany: „Hát az tulajdonképpen selejt."
(Tulajdonképpen.)

*

Anyák napja. Versike:
...ha a mártás savanyú,
Nem mondhatok csak egy szót. Azt a szót, hogy: anyú."
(Gondolom, ez az egy szó igazi anyák napi szemrehányás. Mert vajon ki készítette a mártást? He?)

*

Riporternő: (aki szemlátomást Nevető Lexikonból tanult magyarul): „Az Ikarusz autóbusz karos szériája..."
(Hm.)

*

Sportriporter: „Most is ugyanez az eredmény kísértett a levegőben."
(Az eredmény, mint repülő fantom.)

*

Riporter: „Hogyhogy nem ült le a gyár?
Riportalany: „Átmenetileg voltak leállások."
(Amíg lefekvés nincs, aggodalomra semmi ok.)

*

Bemondó: „Olyan kisebb állam külügyminisztere, akinek országa..."
(A kisebb állam nevű személynek országa is van!)

*

Riportalany: „Probléma történt az utcában: a kivitelező vállalat rossz munkát végzett."
(Azonkívül mintha egy-két nyelvi probléma is történt volna, nem?)

*

Bemondó: „Bizonyára észrevették, hogy ma több műsorunk elmaradt. Ezek közül kettőt holnap ismétlünk meg."
(Miért? Holnap megint elmarad kettő?)

*

Riporter: „A cet húsevő hal."
(Szemben a Cápa nevű növényevő emlőssel.)

*

Labdarúgó-mérkőzés.
Riporter: „A játékvezető az időhúzást sürgeti."
(Érthető. Időnként a bírónak is ki kell egy kicsit fújnia magát.)

*

Egyéni párbajtőr-világbajnokság.
Riporter: „És amíg továbbmennek és sorban átadják az aranyérmeket..."
(Mind az egy győztesnek?)

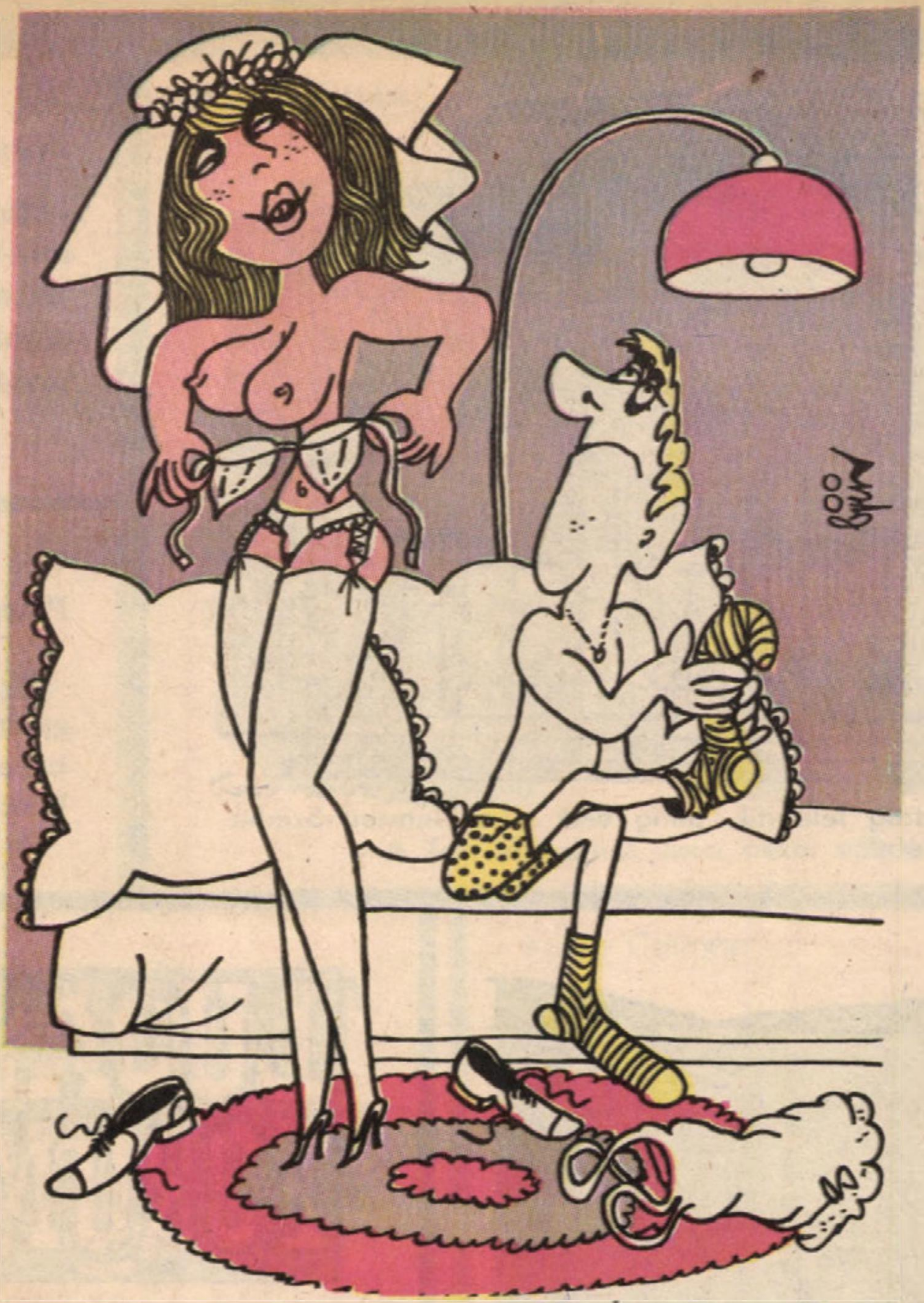
*

Riporter: „Szeptemberben nagy fotószafarit rendez az OFOTÉRT."
(A fényképeket lelövik, ugye?)

*

Riportalany: „Megnyugtathatjuk, férjeinek és élettársainak kiadják a horgászati engedélyt."
(A hölgy csakugyan megnyugodhat: igénybe éppen nem vett férjeinek és élettársainak is lesz mit kezdeniük a botjukkal.)

Tímár György

– Remélem, ez lesz a legszebb nászéjszakám a hó-rom közül...!

Két barát beszélget a családról, az otthonról.

— Az én feleségem, szegény, állandóan panaszkodik a házi munka miatt.

— És miért?

— Azt mondja, hogy rosszul csinálom.

BŰVÖS ÖRDÖG

Az országos logikai játékpályázatra siettem. A hónom alatt egy négyszögletes doboz volt. A külső Gyömrői úton elém ugrott egy kínai.

— Mi van a dobozban? — kérdezte.

— Hájas pogácsát viszek a nagymamának — mondtam, mint Piroska a mesében. — Hadd nézzem meg! — nyalta meg a szája szélét a ferde szemű.

— Miért, maga a farkas? — néztem körül ijedten a körzeti megbízott után.

— Nem, csak hongkongi — felelte a kínai.

— Akkor pláne nem nézheti meg a pogácsámat! — indultam tovább.

— Miért, nem bízik bennem? — húzott vissza a fülemnél fogva a ferde hongkongi.

— Nem hát! — szabadítottam ki a fülemet. — Maga belenéz a dobozba, aztán elárasztják százmillió hongkongi hájas pogácsával a világot.

— Kis huncut! — tépte le az inggombomat a kínai szemű. — Ebben a dobozban nem hájas, hanem bűvös pogácsa van!

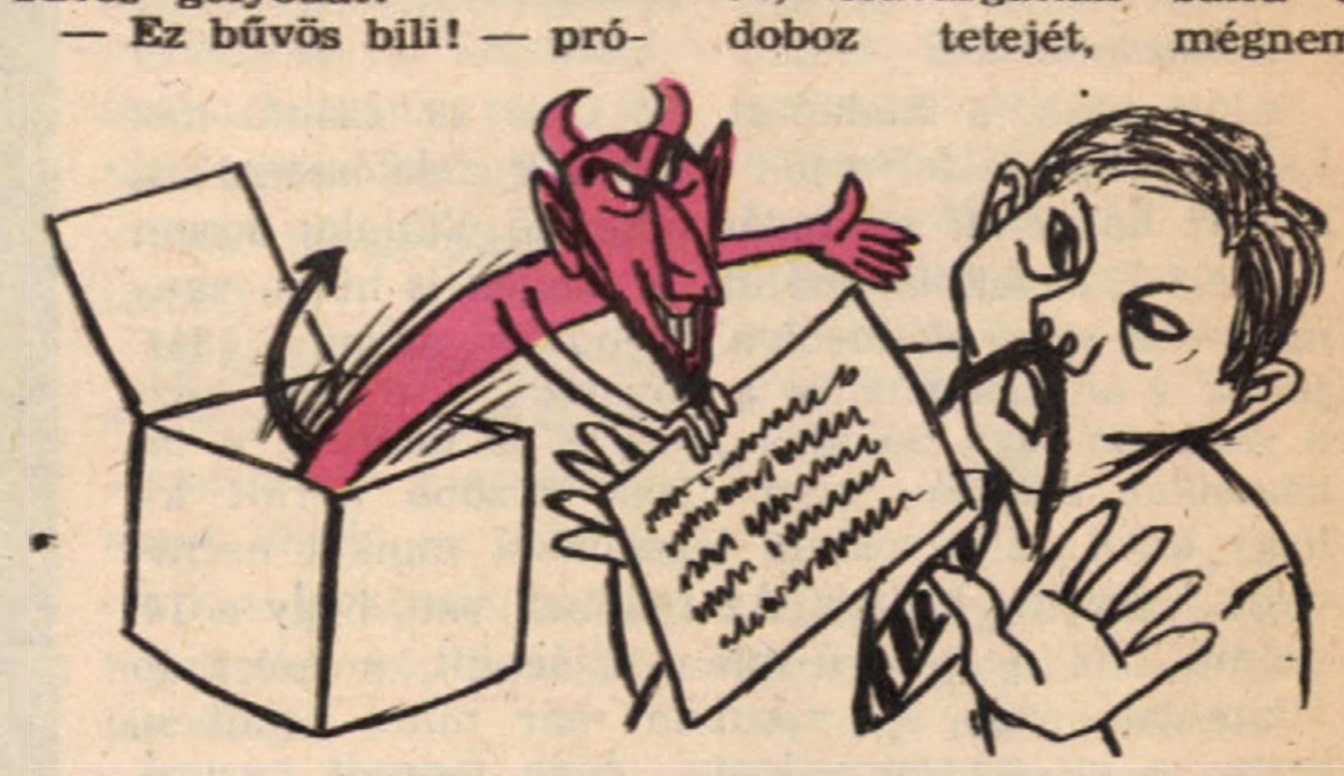
— Miből gondolja? — rezzent meg a térdem.

— Abból, hogy most minden második magyar a logikai játék-pályázatra siet! — mosolygott a távol-keleti. — Na, mutasd szépen a bűvös diódat!

— Nem lehet. Kikapok a nagymamámtól, és különben is szabadalmi eljárás alatt áll az egész! — nyögtem elkékülve.

— Te kis hütyü! — mondta erre sárgán. — Évekig is eltarthat a szabadalmi eljárás, aztán ki tudja, hogy mennyit kapsz érte! Na, mutasd szépen a bűvös golyódat!

— Ez bűvös bili! — pró-

báltam meg lerázni, mert Hongkongban még fejletlen a biliipar.

— Én nem a hathúszassal jöttem! — szólt a ferde játékipari kém, miközben elővett egy listát. — Bűvös kocka, bűvös torony bűvös labda, bűvös bili... — sorolta. — Ha a magyarok elkezdenek valamit, akkor nem tudják abbahagyni. Na, mutasd szépen a bűvös bögrédet!

— Nem tehetem. A szabály, az szabály. Meg kell várni, amíg Tolnától Baranyáig minden alkalmi árus megszedi magát ezzel a feketepiacon, aztán majd az állami is eladhatja nyugatra vagy Hongkongba — magyaráztam, amitől még ferdébben nézett.

— Előzzük meg az államot, mutasd szépen a bűvös egeredet! — dugott egy köteg pénzt az orrom alá a ravasz.

A sok pénz szagától megszédültem. Ő ezalatt kikapta a dobozt a hónom alól, s elszaladt Hongkongba. Ott csavargatták jobbra, csavargatták balra a doboz tetejét, mégnem kiugrott belőle a bűvös ördög. A kezében egy cédula volt rövid szöveggel.

„Tréfás játék gazdasági vezetőknek. Az ördög sohasem alszik, a munkaidő nem játékra való!

— Mit hozott, maga szerencsétlen?! — nézett az alhongkongira a főhongkongi. — Vigye innen ezt az izét, vagy a fejéhez vágom!

Így a bűvös ördög visszakerült Magyarországra. De hogy most ki játszik vele, azt én sem tudom. Ijedős vezetők mindenesetre kerüljék.

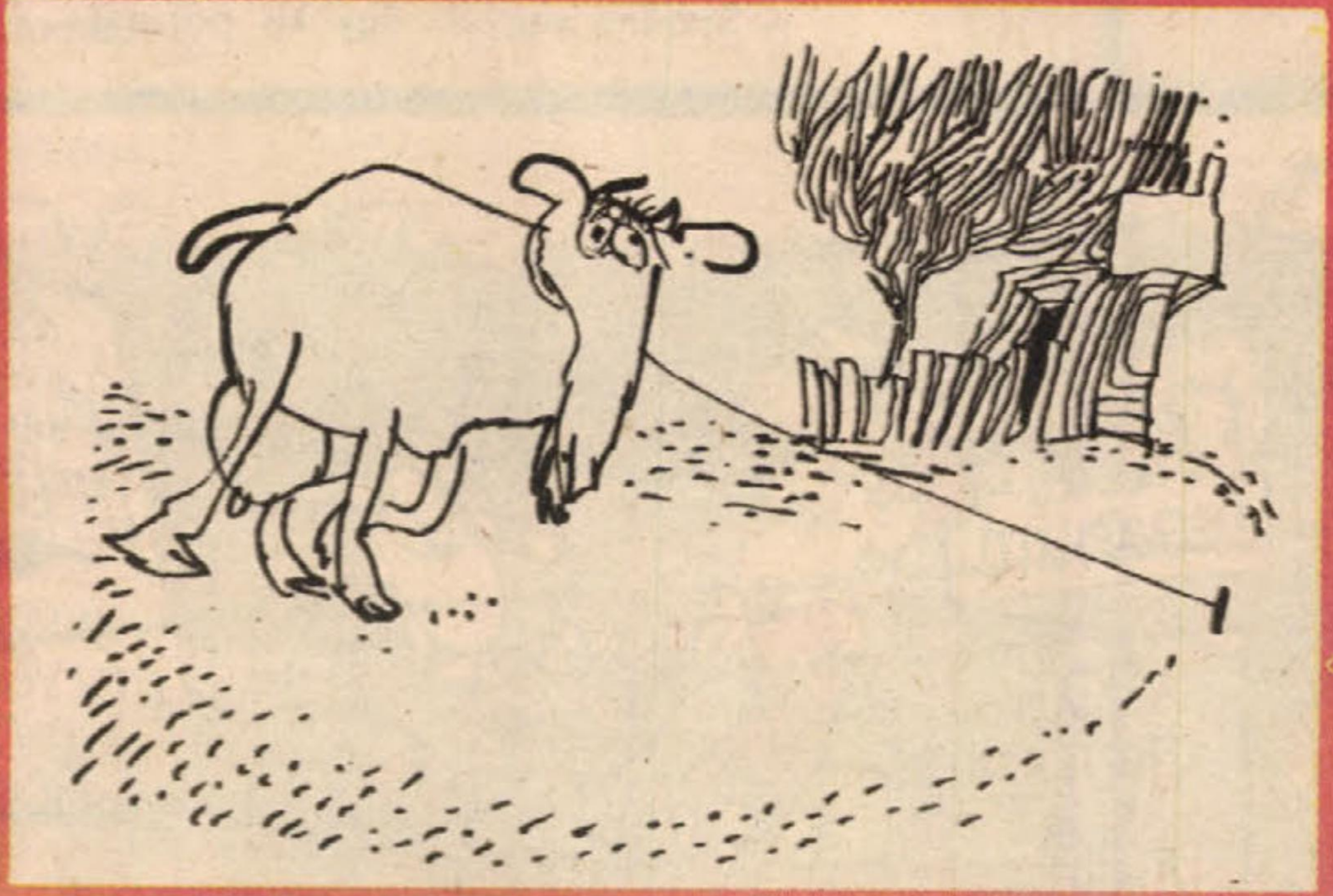
Tormai László

SAJDIK:

– A mi fajtánkat úgy látszik leírták! Még egy tévéfilmnek sem voltunk a főszereplői!

– Itt állok a rekord tejhozammal, a gazdám meg csak sört iszik...

– Melyik lüke ősünk mondta, hogy igénytelenek vagyunk? Azóta nem kapunk egy jó falatot...

Levélváltás

Szokatlan, hogy egy külföldi haderő ellen azért emeljenek kártérítési panaszt, mert *nem* bombázott egy házat. Az eset rendkívüli körülményei miatt közlöm az erről szóló levélváltást; fény derül belőle a lakóházak tatarozásának furcsaságaira.

„Az Egyesült Államok légierejének,

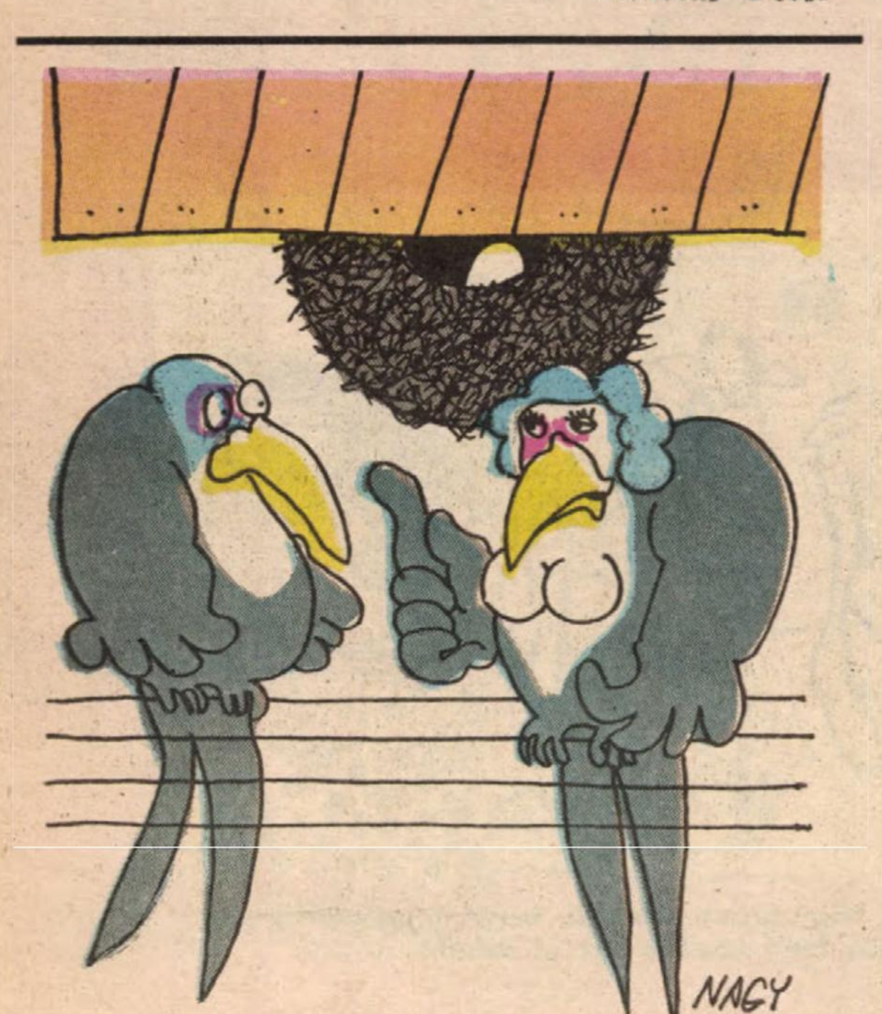
Washington DC

Alulírottak, a Budapest, Só utca 18. számú ház Lakóbizottsága felvetjük az Önök felelősségét is, amiért házunkat az Ingatlankezelő Vállalat sosem újítja fel, a vakolat mállik, a gangok is hiába vannak évek óta aládúcolva. Repülőik ugyanis 1944. július 2-án bombázták a fővárost, s többek közt a szemben levő Só utca 19-et el is találták, a mi házunkat azonban nem. Csak később derült ki, hogy ezzel az egyoldalú lépésükkel minket hátrányos helyzetbe hoztak. Az rendben van, hogy a 19. számú ház a háború után újjáépült, s ezért jó állapotban van. Az azonban már nincs rendben, hogy a mi szerencsétlenül *épen maradt* házunk azóta is korhad; hiába kezdi ki az idő, *mégis a másikat* újítják fel. A tervmutatók szerint nálunk minél több bérleményt kell felújítani minél rövidebb idő alatt, minél kisebb költséggel. Előbb azt a házat tatarozzák, csinosítják, amely nem szorul rá, ahol nincs probléma, amelyik fiatalabb és üdébb. A két ház lakói egyenjogúak, s a kérdéses időben egyformán öntudatosan, a pincében remegtek. Ki fog gondoskodni a mi épületünkről? Gondolt az Önök pilótája a tervmutatókra?"

A másik fél válaszát, hogy a szokásoknál maradjak, csak kivonatosan ismertetem. A meglepetésen kívül tulajdonképpen nem tartalmaz lényeges elemeket. „Dear Mister Lakóbizottság"-kezdődik a levél, amely bevezetőben udvariasan érdeklődik a magyar tervszámok után, mert, mint írja, ilyet még nem hallott. Sajnálják, hogy a Só u. 18-at hátrányos helyzetbe hozták, de mint költségvetési szerv, korlátozott eszközökkel rendelkeztek, nem jutott bomba mindenhová. A célzásban egyébként pilótájukat a német Luftwaffe és a magyar királyi légvédelem a szóban forgó napon erősen zavarta, ezért javasolják, hogy igényükkel a lakók forduljanak azokhoz a szervekhez is. Végül érdeklődnek, ki az a Mr. Ingatlankezelőség, aki — úgy látják, — ha nem is bombáz, mégis felér egy bombázással, mert nem javítja ki az idő pusztítását.

A levélváltás jelenleg itt tart. A Só utcaiak nyilván tévedtek, amikor azt hitték, hogy az amerikaiak talán kőműveseket küldenek, vagy velük többre mennek, mint az IKV-val, de azt mondják, már mindent megpróbáltak.

Kulcsár Péter

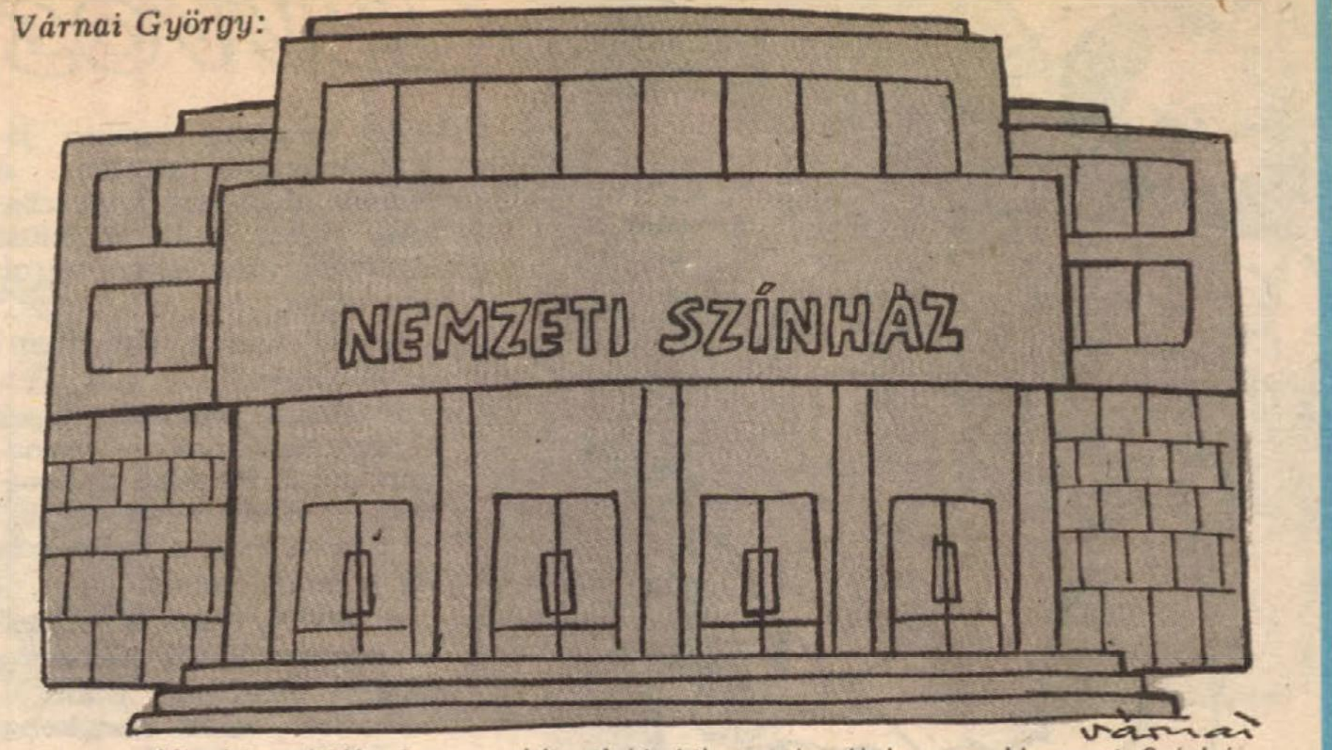
– Amíg egy szobában lakunk, nem vállalok többet.

LUDAS FÓRUM

ALPERN GYULA BUDAPEST, HOLDFÉNY U. 2. 1163 OLVASÓNK KÉRDEZI:

MIT VENNÉNEK BÉRBE?

Várnai György:

– Ha biztosítják, hogy addig felépítik, amíg élek – a Nemzeti Színházat. Azt hiszem, örökké fogok élni.

Árkus József:

Az árakat. Biztos, hogy jövőre tekintélyes haszonnal adhatnám tovább.

Peterdi Pál:

Egyelőre nagyobb problémám, hogy mit vegyek a béremből.

Endrődi István:

– A Taxi Vállalatot, mert akkor nekem esőben is lenne taxim.

Lehoczki István:

– Mindegy! Csónakot, vízibiciklit, gumimatracot...

Fülöp György:

– A Pentagont. Galambtenyészetet csinálnék belőle.

Szilágyi György:

Válasz helyett a kérdésre új kérdéssel felelek:
(bár nem köti szellemem semmi se gúzsba)
ha a kapitalizmusban nem vettem bérbe semmit,
mért vegyek akkor a szocializmusba'...?!

Radványi Barna:

Minthogy száz százalékos nyereségre törekszem, öt dolgot vennék bérbe. A piros ászt, a piros királyt, a piros felsőt, a piros tízest és a piros hetest.

Tormai László:

A Madártani Intézetet, és aki évente nyugatra akar repülni, annak egy ötszázasért igazolnám, hogy költöző madár.

Barát József:

– Szerény vagyok. Egy kis garzont...

Brenner György:

– Egy OTP fiókot. Ilyen kamatlábak mellett én is vinném valamire...

Mikes György:

A rossz pesti automatákat, és akinek elnyelném a pénzét, annak adnék egy puszit.

Föld S. Péter:

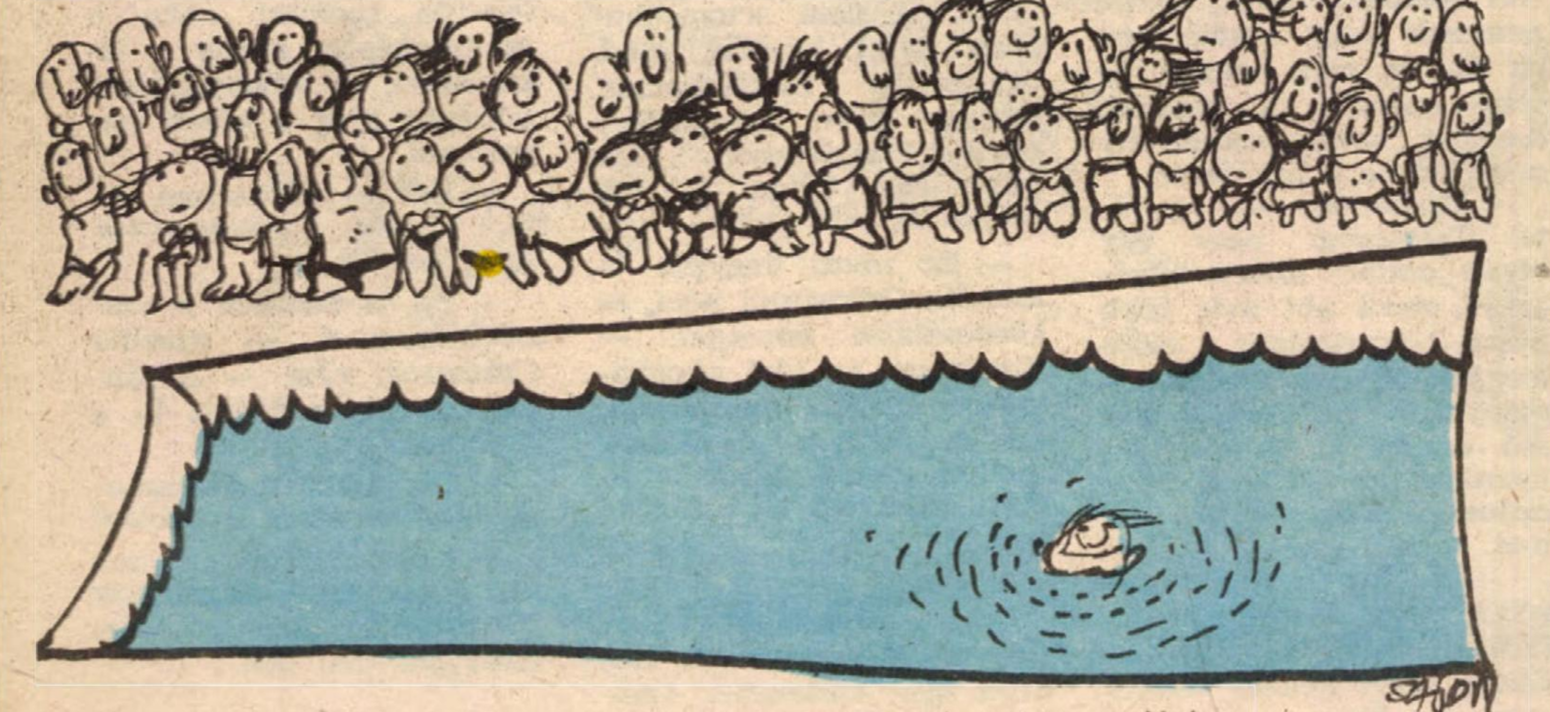
A vámőrséget, a helyszíni bírságolást és a kettő ellensúlyozására a Várszínházat. Így legalább a pénzemnél maradnék.

Balázs-Piri Balázs:

– Az útlevél-hivatalt...

Sajdik Ferenc:

– A Palatinus strand medencéjét csak egy negyedórára.

TOVÁBBÁ...

Zalán Károlyné budapesti és Seres László, balatonkenesei olvasónk ugyanazzal a kérdéssel fordul hozzánk: mit vásárolnánk a harminc forintos nyugdíjkiegészítésből?

Feltétlenül követnénk a magyarnóta tanácsát: „Megveszem a szegénységet tőled" — ajánlanánk a legközelebbi juhászlegénynek. Arra talán elég.

●

Hazai Sándor, pápai olvasónk kérdése: „Hogyan segítenének önök a mezőgazdasági üzemek állandó alkatrész hiányán?"

Tömeges esküvőket rendeznénk a faluban. Ezek mindegyikével hagyományosan együtt jár az ásó, a kapa és a nagyharang. Ebben az esetben azonban nehezen válaszolhatnánk Hazai Sándor újabb kérdésére: „Mit kezdenének önök a mezőgazdasági üzemek raktárában elheverő rengeteg nagyharanggal?"

●

Kovácsné Vági Márta azt a kérdést szögezi a fórum mellének, hogy mit tennénk abban az esetben, ha három éve átadott OTP lakásunk azóta is rendszeresen beázna?

Eleinte okvetlenül káromkodnánk. Aztán, amikor rájönnénk, hogy ez nem szigetel, elvégeznénk a könnyűbúvár tanfolyamot, uszonyt és légzőkészüléket vásárolnánk. Érdekes, hogy mások viszont azon panaszkodnak, a hatodik emeleti OTP lakásukban nincs víz. A jóisten tud mindenkinek a kedvére tenni.

●

Beke Aladárné, komáromi levelezőnk azt kéri számon tőlünk, hogy hová lett az egyfülű zománcos bögre, a tésztaszűrő és a merőkanál?

Kedves Beke Aladárné, a mi kis hazánkban mindig voltak hiánycikkek, ehhez hozzá kell szoknunk. Hiszen már a költő is hiába reklamálta: „Hová lett a tarka szivárvány az égről, hová lett a tarka virág a mezőkről?"

●

Dr. Varga Péter, budapesti olvasónk azt írja, hogy renkívül érdeklik a transzcendens kérdések. Válaszoljunk tehát, hová került Behesti ajatollah?

Miután a túlvilági tájékozódási futás még nem tömegsport nálunk, erre a kérdésre nehezen válaszolhatunk. Érzésünk szerint egy kis felhőn snóblizik Reza Pahlavival, mindketten csalnak és rettenetesen utálják egymást.

●

Nagy Bernadett, ifjú olvasónk kérdezi Magyarkeresztúrról: „Mi a véleménye a répanadrágról?"

Felszólításunkra Ludas Matyi közölte, hogy szerinte a répanadrág ugyan nem szép, de határozottan van benne valami visszataszító. Ennek ellenére osztozik minden divatcikk sorsában. 1. tegnap mindenki röhögött rajta, 2. ma mindenki viseli, 3. holnap mindenki röhög rajta.

●

Szalai Károly, Szalkszentmártonból három kérdéssel áll elénk:

1. *Mit szeretnénk elérni a jövőben?*
2. *Mikor lenne a magyar labdarúgás jó?*
3. *Mi a legeslegjobb a világon?*

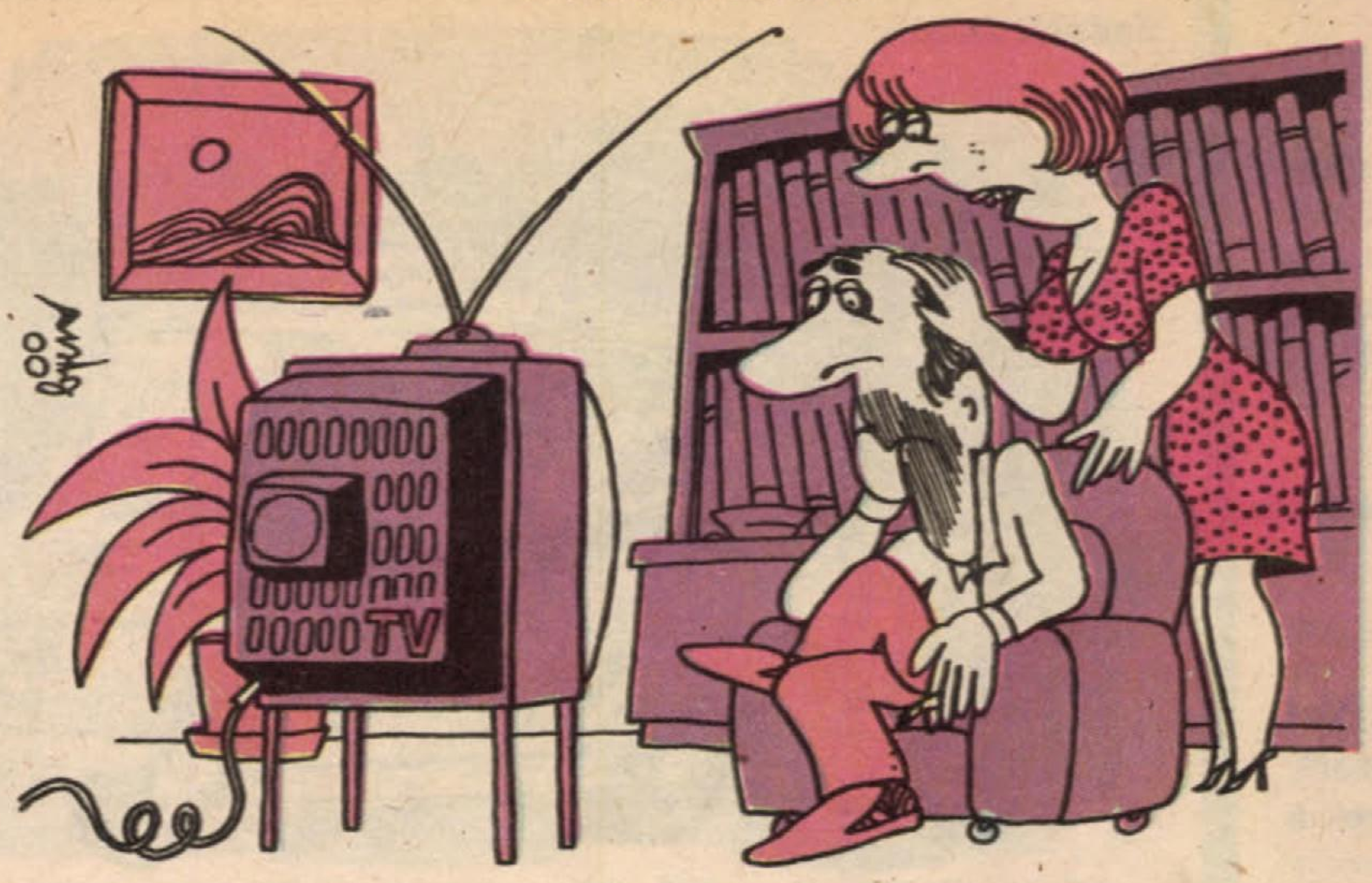
Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy e három kérdésre egyetlen mondattal válaszolhatunk. Azt szeretnénk elérni, hogy a magyar futball legyen a legeslegjobb a világon.

(peterdi)

ÉLETREVALÓ GYEREK

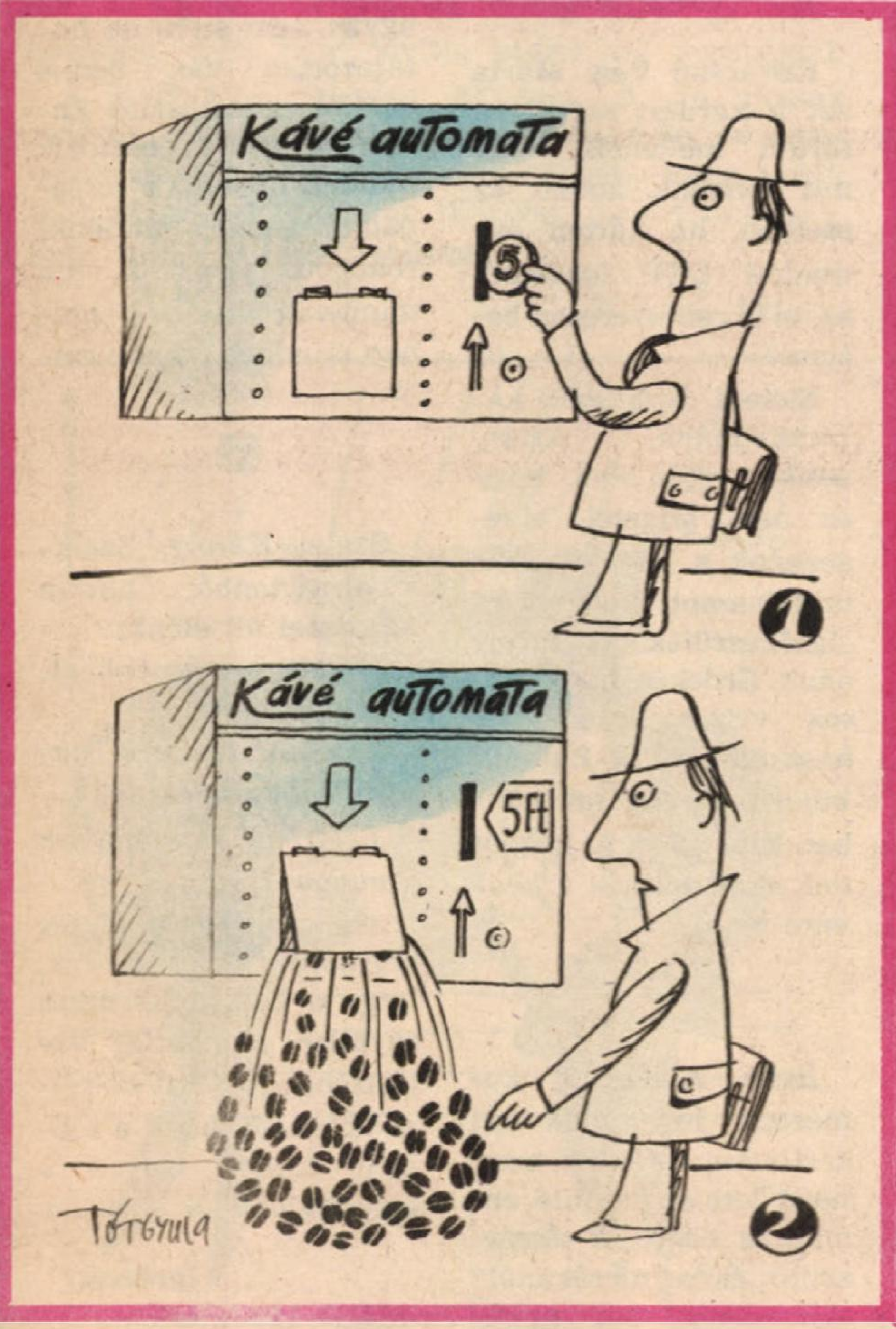
HÍREK A VILÁGBÓL

– Látod, apukám! Ehhez képest mit számít az a kis összezördülés a főnököddel?...

TELEFONBETYÁR

MOZGALMAS UBORKASZEZON

Úgy látszik, Csámcsogi néninek agyára mehetett a nagy meleg, mert bár régen nem láttam, alaposan megváltozott. Napbarnított bőre jól ment a szájában tartott elegáns vadászkalaphoz. Sokatmondó ábrázattal felém tartott. Megpróbáltam kitérni az útjából, de ő — vállalva a test test elleni küzdelmet — szabályosan, vállát kissé előre döntve, elsodort.

— Uborkaszezon van — hajolt közelebb a fülemhez, mikor magamhoz tértem. Csámcsogi Abaújné, született Spacc Kisztihand Delikátesz orrcimpái kissé remegtek, s ez a körülmény valamiféle nemes paripára emlékeztette, aki azon habozik, hányadik is legyen a befutón? — Az újságok ilyenkor tele vannak önmagukkal — folytatta a saját stílusában.

Olyan értetlenül nézhettem rá, mint egy szabadnapos hógolyó, mert folytatta.

— Képzelje —, így Delikátesz —, Kecskeméten autós mozi nyílt egy tanpályán. Esténként, mikor a hold már olyan magasan jár, hogy a holdkórosok is csak kinyújtott kézzel érhetik el, ismeretterjesztő játékfilmeket vetítenek.

Nem tetszettek nekem ezek a holdkórosok.

— S akinek nincs autója? — fontoskodtam. — Aki vonattal utazik, annak nemcsak hogy sokáig tart az út, de még esetleg be sem engedik a moziba, mert a vasúti szerelvény nem fér be a nézőtérre.

— Szabadtéri — mondta Csámcsogi néni egy olyan ember jólértesültségével, mint aki már több titkos szavazáson előre megjósolta a végeredményt. — Az előadásokat eső esetén is megtartják, ilyenkor az emberek kocsijukból is nézhetik a filmet.

— És közben jön a perec, hogy összegyűjtse a fáradt olajat — szóltam közbe, mert nekem semmi sem elég jó.

Csámcsogi néni akkorát legyintett, hogy az egy szocialista brigádnak is elég lett volna.

— Nahiszen — mondta —, éppen erről jut eszembe az új világcsúcs.

— A Budapest nagydíjról van szó? — érdeklődtem, mert ezt már jó előre beharangozták.

— Kapila Kumarasingha — jelentette ki Csámcsogi néni.

Ránéztem és kezdtem sejteni, honnan kaphatta a Delikátesz nevet a tűzkeresztségben.

— Mi az, hogy Kapila Kumarasingha? — rezzentem össze ijedtemben.

— Egy fiatalember. Ő az új távbeszélő világbajnok. 170 órát beszélt megállás nélkül a buddhista kultúráról, s ezzel megdöntötte a 150 órás csúcsot.

— Ez még 168 óránál is több! — csúszott ki számon az elragadtatás. — Csak azt nem értem, hogyan evett közben, mert ugyancsak furcsállanám, ha egy ilyen szimpatikus nevű fiatalember több mint egy héten át teli szájjal beszélt volna.

— Ez mind hagyján — mondta Csámcsogi néni, és körbesétálta önmagát. — Szerintem az idei uborkaszezon igazán mozgalmas, én legalábbis a sok zöldség mellett mindig találok valami érdekeset az újságokban.

— Csak nem születtek kétfejű négyesikrek? — ijedtem meg, mert az élet néha igen változatos, máskor pedig olyan, mint egy paplan: néha rövid, néha rózsaszín.

Csámcsogi néni megint közelebb hajolt, hogy kevésbé lehessen érezni az akcentusát.

— Hagyatéki raktár épül — búgta a fülembe, mint egy használt villanyborotva. — Sok lakás áll üresen, mert az örökösök nem tudtak megegyezni, hogy kit illet a nagypapa ezüst W. C.-papírja, vagy a család régi kincse, az önműködő villámhárító. Most ezeket a tárgyakat összegyűjtik egy nagy raktárban, s máris lehet a lakásokba költözni.

— És?

Született Spacc Kisztihand Delikátesz halkan kuncogott.

— Az jutott eszembe — mondta —, mi lenne, ha a hagyatéki raktár helyett lakásraktárt építenének! S az itt tárolt lakásokat be lehetne táplálni abba a számítógépbe, amely a lakáscserék lebonyolítását könnyíti meg a közeli napokban.

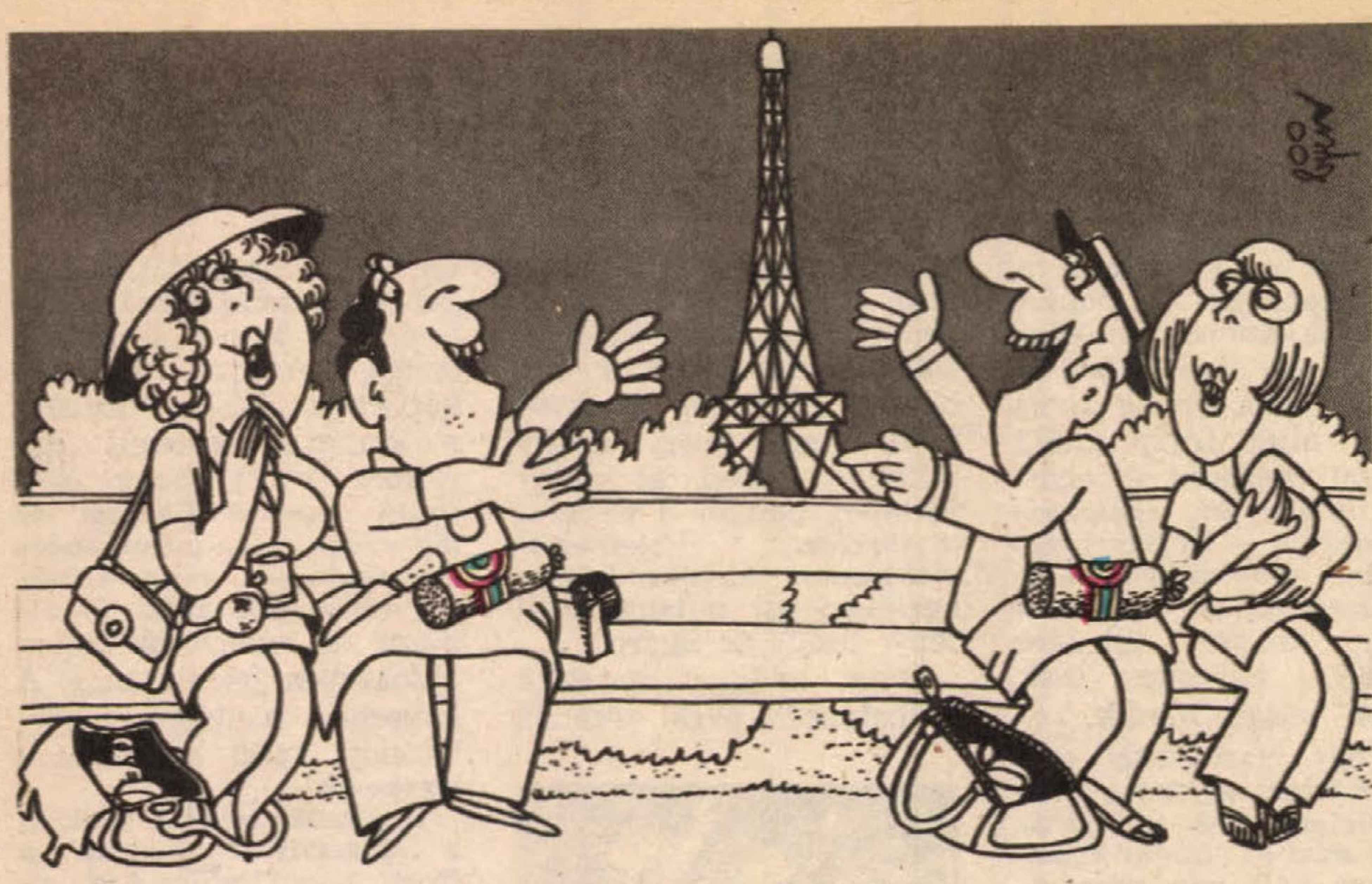
— És? — kérdeztem újra, hátha kikottyantja, amit gondol.

— Én is beadom a cserekérelmemet — mondta Csámcsogi néni. — Kíváncsi vagyok, mit hoz ki a komputer?

— De hiszen a Csámcsogi néninek nincs is lakása!

— Hát éppen ez az! Ezért vagyok kíváncsi már 15 éve, hogy milyet kapok? Na, érti már?

Föld S. Péter

PIROS FEHÉR ZÖLD

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, LEHOCZKI, BRENNER, SAJDIK, FÜLÖP

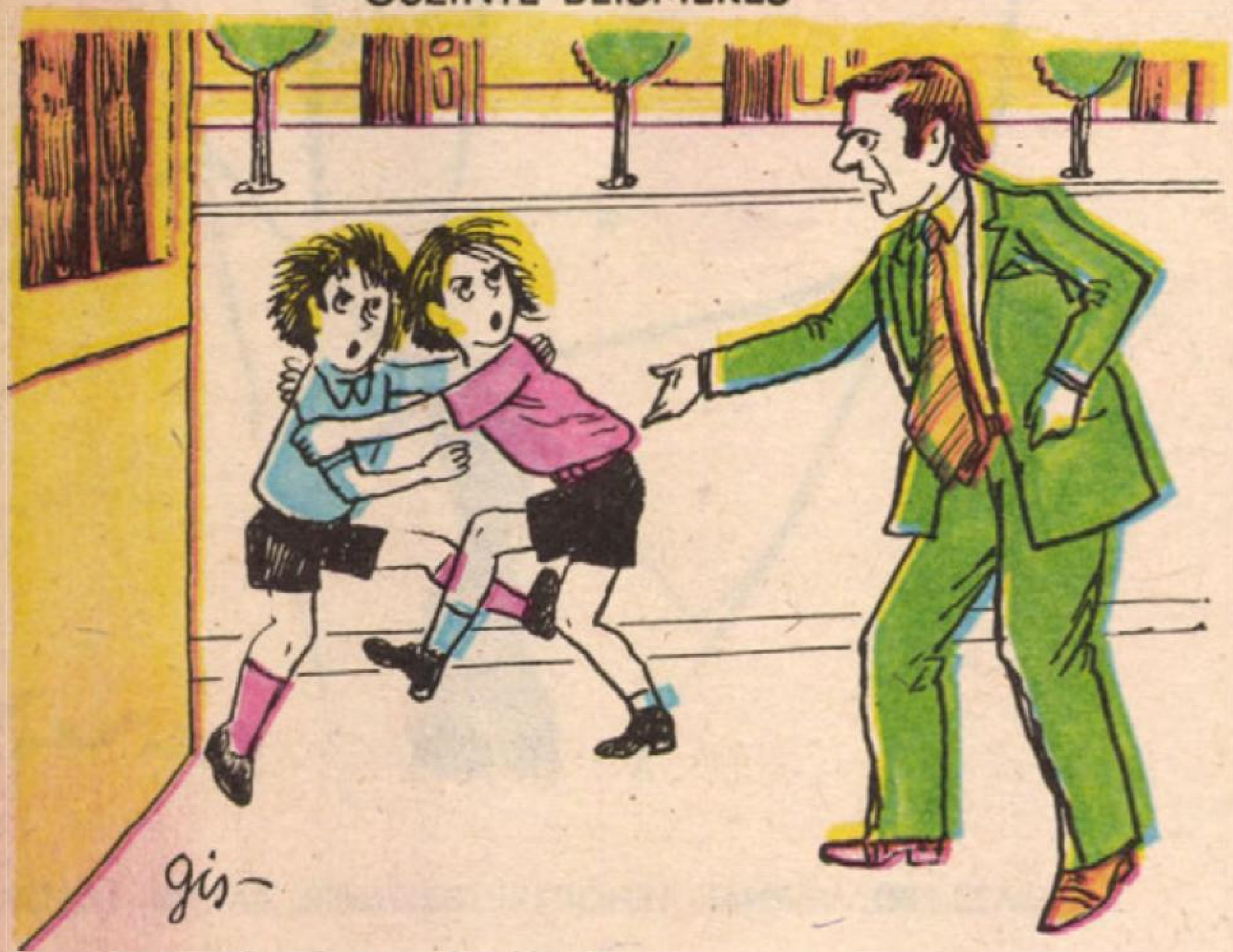

MEGELŐZTE A KORÁT

ŐSZINTE BEISMERÉS

– Ki kezdte a verekedést?
– Mind a ketten!...

POPSAROCK

Műsorok és igazi sorok

Az idei nyár nemcsak a politikában, de a popvilágban is számos új kérdést vet fel. Ezek közül is az első, vajon fizet-e az új csillag, Miss Dirty Mell? A fiatal énekesnő — olvasóink bizonyára emlékeznek még rá — hosszú ideje krónikus többletjövedelemben szenved, s a gondos orvosi kezelés ellenére pénzügyi helyzete csak nagyon lassan romlik.

És egy igazi zenei esemény! Ismét együtt a Morbid Sisters! Sok találgatás előzte meg az immár klasszikussá vált trió színpadra lépését, de néhány héttel ezelőtt eldőlt minden: a Los Turos kaszinó bárjában egy rulett-asztalon lépett föl a három Morbid testvér, s első számuk, az „Akarsz velem kártyázni a szőnyeg alatt?" még a terem falain kívül is ismertté vált.

Sajnos, nincs képünk Vér Gőzös diszkóegyütteséről, akik Ide Oda (magyarul: Hinta Palinta) című számukkal mérsékelt sikereket arattak a búzatáblákon. Tavaly még sokan képtelenségnek tartották azt, ami ma már majdnem hihető: megválik együttesétől Lord Peggy Baggy, az ismert menedzser. Jól értesült források szerint egy c-moll akkordon vesztek össze, Lord Peggy Baggy állítólag éppen el akarta lopni, amikor a villanyorgonában keletkezett elektromos kisülés következtében egy pillanat alatt fény derült az ügyre.

Ismét hódít a galakiri. A hatvanas évek végének

divatos tánca, melynek fő jellegzetessége, hogy — szemben a diszkóval — a partnerek övön alul nem rúghatják meg egymást, annak ellenére lett népszerű, hogy senkinek sem tetszik.

És egy szomorú hír: súlyos baleset érte az új hullám egyik apostolát, az angol származású brit gitárost, Rob Ban-t. A zenész éppen aranyat keresett kertjében, amikor hirtelen mozdulattal felemelt egy akkora követ, hogy nem tudta letenni. Barátai és ismerősei azóta mesterségesen táplálják, s valószínűleg erről szól majd új albuma is, amely várhatóan októberben jelenik meg. A lemezhez mellékelt uborkasaláta igazi csemegének ígérkezik!

S nézzük, hogyan alakult a slágerlista? Ezúttal a Rock Jazz Cretain Ltd. című szaklap olvasóinak szavazatait adjuk össze. Zárójelben az előadók, az utána következő szám pedig havi jövedelmüket jelenti, ezer dollárban.

1. Oh, such a kacsa... (Miss Libb. — 8000)
2. Come baby, this T. Boy (T. Boy és a Pitekantropusz — 3)
3. Ha a szemembe nézek... (Morbid Sisters — 6540)
4. I'd like to go Togo (Dirty Mell és 87 barátja — 1981)
5. Money, pénz stb.... (Gebin — nincs adat)

(FSP)

AZ OLVASÓ OLDALA

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

1

Hol a helyjegy?

Komámasszony hol az olló?-t kell játszania annak, aki a Déli pályaudvaron expresszvonatra akar helyjegyet váltani. A kör-alakú jegypénztár ablakainak többsége rendszerint zárva van, esetleg beszélget vagy kötöget mögötte egy hölgy. Az egyes ablakok fölötti táblák feltüntetik, hol milyen vonatokra lehet helyjegyet kapni —, de azt nem, hogy ha a kiírás szerint illetékes ablak zárva van, akkor a többi ablaknál is (illetve: melyik ablaknál?) meg lehet kapni a helyjegyet. Ravasz rejtvényfeladó a MÁV!

Dr. Buvári András
Pécs, Veress E. u. 13. 7633

2

Kisvasutak alkonya

Óriási pazarlásnak tartom, hogy megszüntették a Sárospatak—Füzérkomlós közötti kisvasutat. És vajon miért állították le a Pálháza—Ipartelep és Kőkapu-üdülő között közlekedő, 90 éves erdei kisvasutat?

Laczkó Ernőné
Pálháza, Dózsa Gy. u. 47. 3994

3

A dohányzás ártalmasságáról

A rövidebb távolságokon közlekedő vonatokon megtiltotta a dohányzást, más vonatokon csökkentette a dohányzó kocsik számát a MÁV. Jó szándéka azonban nem szült teljes eredményt. Régebben a nemdohányzó kocsikban valóban nem volt dohányzás, jelenleg, a dohányzás teljes kitiltása után a szerelvény szinte valamennyi kocsijában dohányoznak! Ne indítsunk keresztes hadjáratot a dohányosok ellen, ők is annyit fizetnek a jegyért, mint a nemdohányzók, 1-2 kocsit a vonat végén biztosítani kellene számukra.

Szabó László
Sződliget, Bacsó Béla u. 25. 2133

4

Buszmegálló

Tizenhárom iskolásgyerek és 30 nyugdíjas nevében Táska község részére buszmegállót kértem a lengyeltóti közös tanácstól, hogy ne kelljen 2 kilométert gyalogolniok a felsőfaluvégieknek. Még Kaposvárig, a Megyei Tanácsig is eljutott a kérelem, ígérték: megoldják, de újabban megint elutasították kérésünket, holott társadalmi munkát is felajánlottunk. Azt mondják, 344 ezer forintba kerülne, annyi pénz nincs, lehetséges ez?

Dörnyei Lajos
Táska, Petőfi Sándor u. 13. 8696

5

Mozgólépcső

A metró Kőbánya—Kispest végállomásánál esetenként hárman is figyelik az utasok bérletfelmutatását, a gyakran álldogáló mozgólépcsőt viszont senki nem vigyázza. A mozgólépcső hetenként többször nem működik, s éppen csúcsforgalmi időben. Lehet ilyen gyakori a műszaki hiba? „És ha nem volna mozgólépcső?" — mondják méltatlakodásunkra a metró-alkalmazottak, hitük szerint szellemesen, szerintem cinikusan. Ugyanebben a stílusban visszakérdezhetném: akkor miért tervezték meg a tervezők ezt a mozgólépcsőt, nyilván nem azért, hogy ne járjon?!

Hitka Anita
Bp., Rézvirág u. 20. 1106

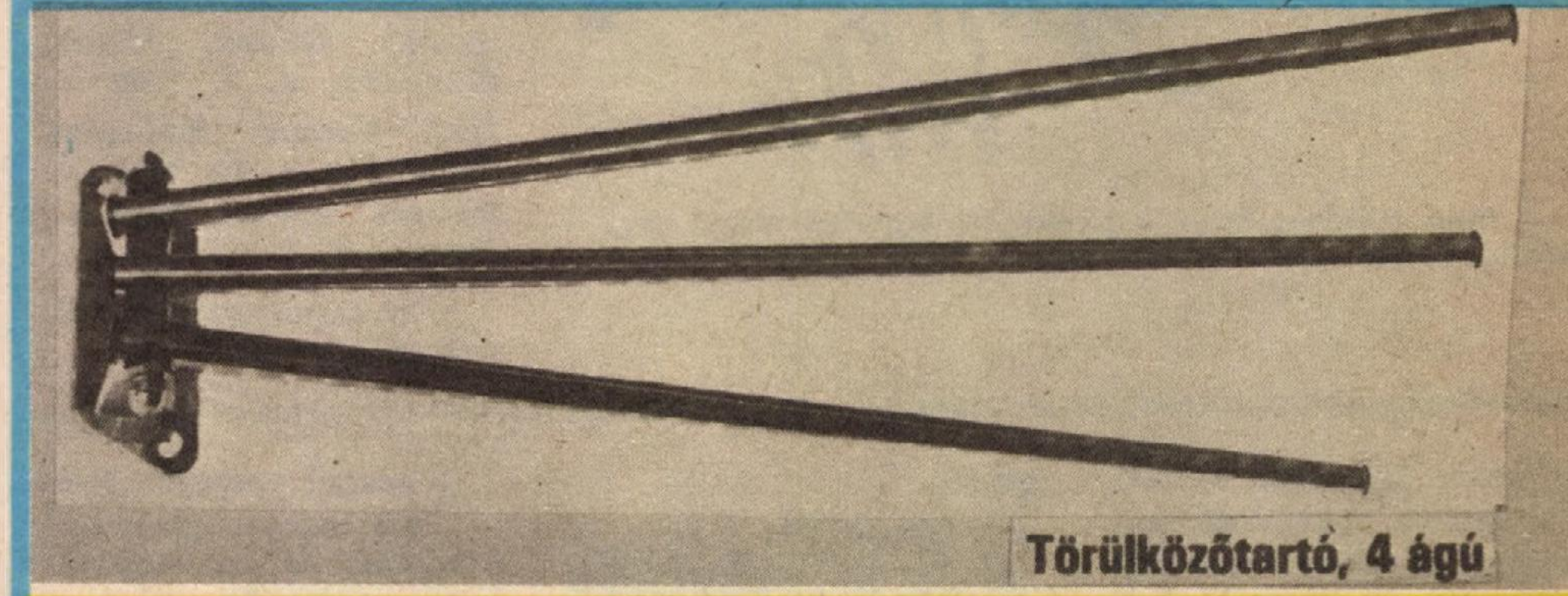
KI ÜLDÖZI A NYUGDÍJASOKAT?

Budapest XVII. kerületében, Rákosligeten, a Hősök terén több mint huszonöt évvel ezelőtt alakult egy nyugdíjas klub, akkor több mint ötven taggal. Kaptunk egy kb. 50 négyzetméter alapterületű helyiséget. Könyvtárat nemcsak könyvekkel, de napi- és hetilapokkal, folyóiratokkal. Televíziót. Sakkot, dominót, más társasjátékokat, kártyát.

Így telt el a klub első tíz éve. Aztán, mintegy tizenöt évvel ezelőtt elvették tőlünk a nagytermet és adtak helyette egy feleakkora, mintegy 25 négyzetméternyi szobát. Itt már egyszerre nem is fért el az egész tagság, még ülőhely sem jutott elég. Így aztán fogyni kezdett a létszám a zsúfoltság, a levegőtlenség miatt. Az utóbbi, fokozására a ventillátort is leszerelték, majd elvitték a televíziót. Újabb néhány év múlva a szobát is elvették és áthelyezték a klubot egy még kisebb, kb. 12 négyzetméter alapterületű szobába. Néhány éve megszüntették az újságok előfizetését. Megjegyzendő, hogy soha, semmilyen korlátozó lépésről minket, a tagságot meg sem kérdeztek Amikor pedig mi kérdeztük meg, hogy mit miért tettek (azaz vettek el tőlünk), nem válaszoltak.

Kalmár Tibor
Bp. Rákosliget, XVII. u. 14. — 1172

TÜCSÖK és BOGÁR

A negyedik ág alighanem ágrólszakadt.
(Egy szövetkezeti prospektusban észlelte Bakó Lászlóné, Nagykanizsai olvasónk)

Éppen egy hónap múlva kezdődik Nottinghamben a kajak-kenusok nagy versenye, a világbajnokság, sorrendben a tizenhatodik, amely külsőségeiben jóval felülmúlja az előzőeket. A versenyre invitáló programfüzeteken Tell Vilmos nyílvesszőkkel a hátán, evezőslapáttal az egyik, angol zászlóval a másik kezében hívja fel a figyelmet az eseményre. A megnyitón a hivatalos felvonulókon kívül

Svájcban pedig egy új krémsajtot neveztek el a híres helvét szabadságharcosról, Robin Hoodról.
(A Népszabadságból nyírta Kis Tamás)

sűrűbben fújunk be, de egyszerre keveset!

A vízbefúltat szárazra törölve védjük a lehűléstől. Ha eszméletlen, de jól lélegzik, oldalra

Ha megizzad — még egészségesebb.
(A Családi Lapban fedezte föl Seres Mihályné, békéscsabai olvasónk)

2 db 50 kg-os süldő és egyéb értékes régiségek eladók. Kislőd, Petőfi u. 5.

Ugyanott antik tinók, barokk borjúk és szecessziós naposcsibék.
(A veszprémi Napló hirdetései között találta Penkert Sándor városlődi olvasónk)

KI TUD SEGÍTENI?

A rokkantak nemzetközi évében kérek sürgős segítséget. Lábrokkant vagyok és csaknem két éve keresek kivitelezőt az 1971-es Trabant-Hycomat 601-es konstrukció átalakításához, eddig eredménytelenül. Az alábbi: baloldalra megismételt felhajtható fékpedál szerelendő. Beszerezhető nálunk ilyen fékpedál? Vagy létezik ennek műszaki leírása? Ki tudná ezt kivitelezni? És szakszerűen beszerelni?

Sándor Rudolf
Tömörkény, Pf.: 16 — 6646

– Nem mindegy hogy a termésünk egyetlen nagy, vagy sok kis alma?

– Könyörgök jóemberek, csak egy barátságos szót...

A júliusi (7. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének megfejtése:

— Magának mindegy, kérje azt, hogy emeljék fel a fizetésemet.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

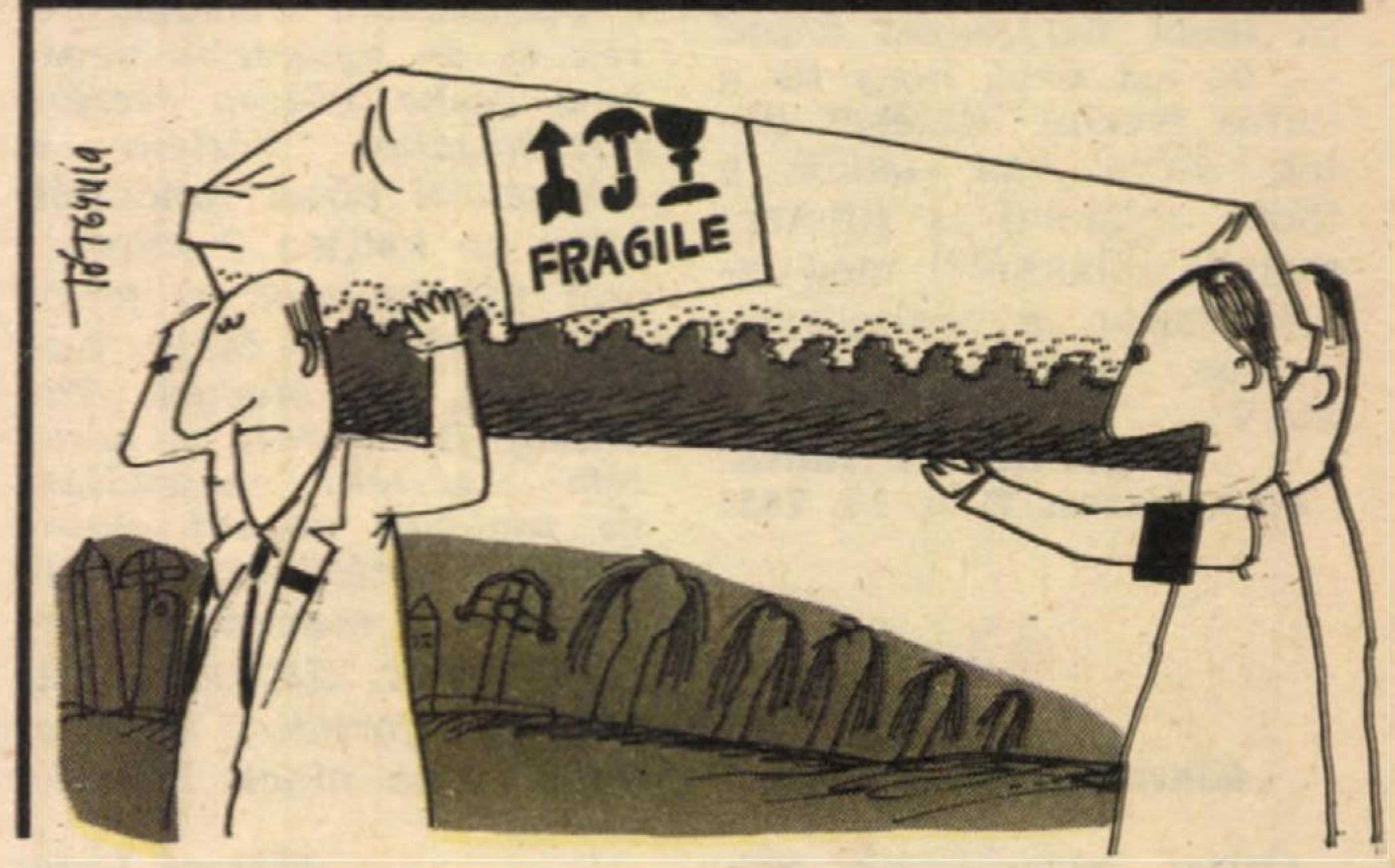
Bozóky Béláné, Siófok, Munkásőr u. 2. 8600

Max Ferenc, Budapest, Dózsa Gy. u. 14. 1076

Kovács István, Miskolc, Kurucz u. 7. 3535

A nyereményeket postán küldjük el.

FEKETE HUMOR

TRIBÜN

Cesare Menotti, az argentín válogatott szövetségi kapitánya mondta Diego Maradonáról, a csapat ifjú csillagáról:

— Egyre javul a fiú. Most már tudja, hogy nem tud mindent arról, amiről tudja, hogy mindent tudhatna.

* * *

A bajbajutott csapat bajbajutott menedzsere mondta:

— Jelentősen kedvezőbb lett a helyzetünk. Tavaly már a csőd szélén álltunk. De azóta tettünk egy határozott lépést előre.

* * *

Molett hölgy a repülőtér várócsarnokában útiolvasmányt válogat.

— Mondja kérem —, fordul a kiszolgáló kisasszonyhoz — van olyan női magazinjuk, amelyik nem törődik azzal, hogy hány kiló vagyok?

A csapat edzője felnéz az asztrológiai szakkönyvből és azt mondja a középcsatárnak:

— Látja, ha két nappal később születik, egészen más ember. Határozott, gyors, kemény és okos.

* * *

Felirat egy természetvédelmi terület bejáratánál:

„Reméljük, hogy az a tábla csokoládé, amelyet most magával visz, legalább annyi energiát tölt önbe, hogy az ezüstpapírt visszahozza."

p. p.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barát találkozik:

— Hogy vagy?

— Ne is kérdezd! Rossz:ul!

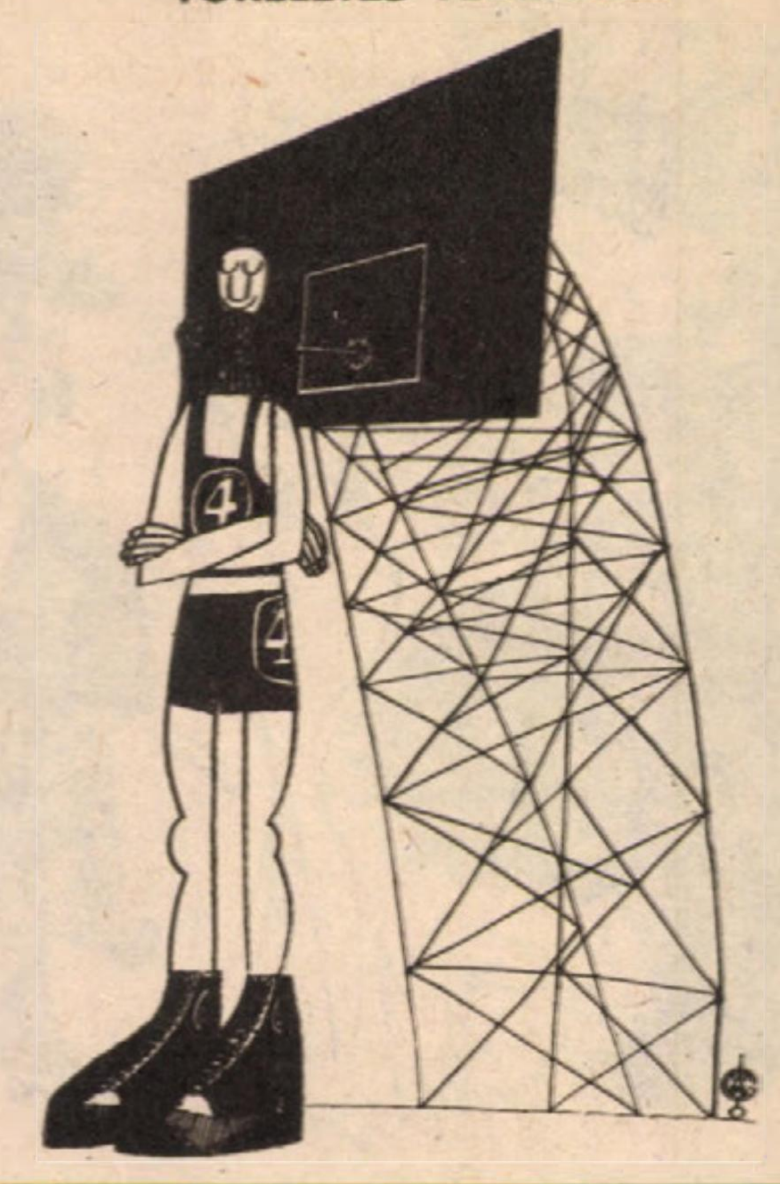
— Miért?

— No hallod?! A feleségem egy idő óta rendszeresen megcsalja a főnökömet.

IMPORT HUMOR

EGY KIS SPORT

TÖKÉLETES VÉDEKEZÉS

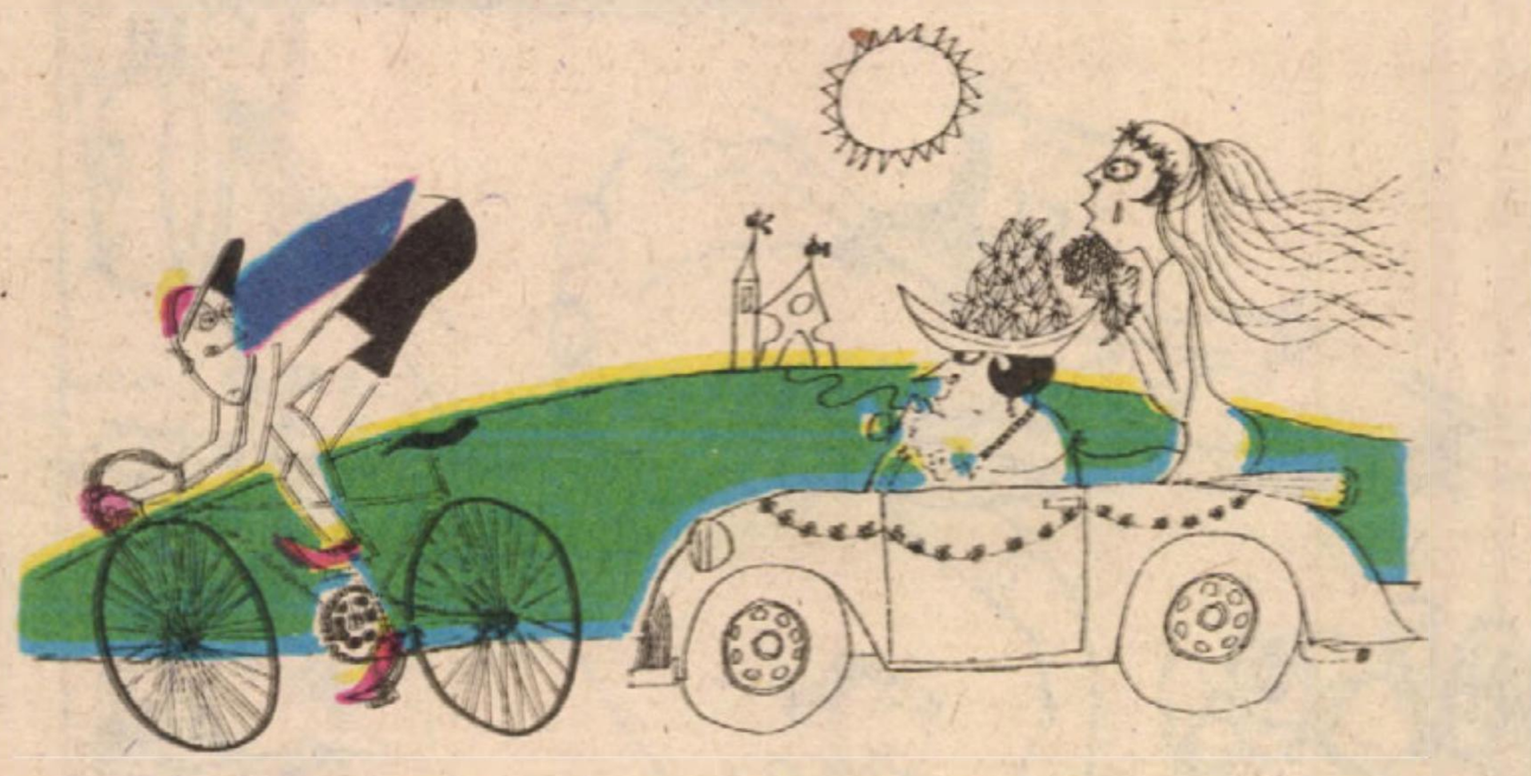
KÍNOS HELYZET

LÓLENGÉS

KERÉKPÁROS ÜLDÖZŐVERSENY

A KÉRDÉS JOGOS

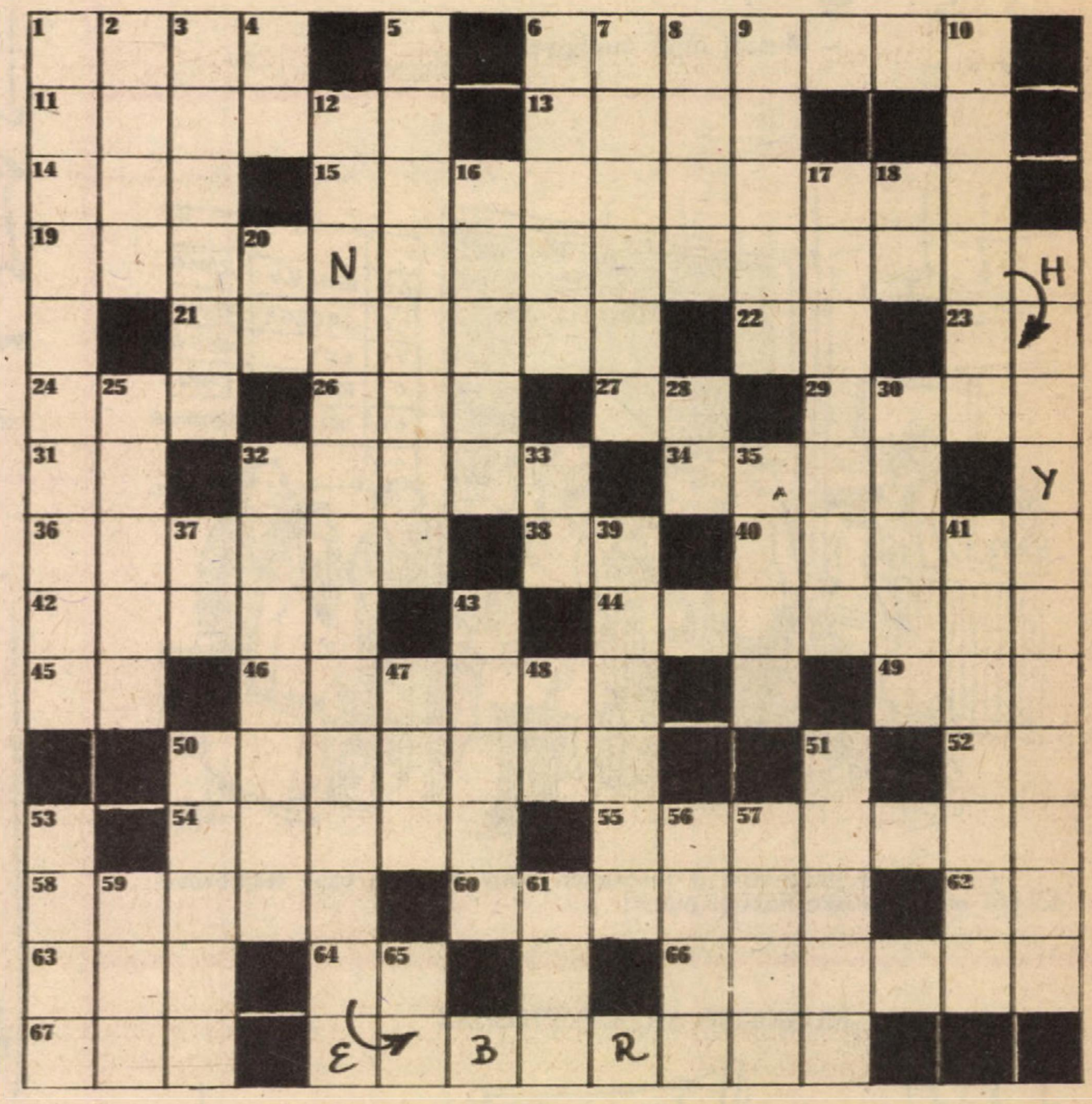
Kissé kapatos kéregető áll meg Kapornai asztalánál a presszóban: — Beteg a feleségem, három gyerekem van... — nyújtja a kezét. Kapornai a zsebébe nyúl és egy ötforintost nyújt át. Mire az illető: — Vízszintes 19 — függőleges 12. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Egy kis egészséges testmozgás
6. Kirepül a fegyverből
11. A fa ágainak összessége
13. Női név
14. Indulatszó
15. Elismerésre, tiszteletre méltó
21. Jó hírű bor
22. Jugoszlávia jele az autókon
23. Ugyanott röv.
24. Külföldi János
26. Egy — németül
27. Japán szellemi sport
29. Ütésre mély hangot hallat
31. Levelek vannak rajta
32. ... olvad (egyesül)
34. Finn nyelvű kis nép
36. Visszataszítóan csúnya
38. Karddal teszi
40. Színes televízió rendszer
42. A folyó egyik partjáról a másikra evez
44. Francia férfinév, Chevalier keresztneve
45. Sporteszköz
46. A szem ideghártyája
49. O. T. N.
50. Egykor híres énekesnőnk (Márta)
52. Az indium vegyjele
54. Kímélő étrend
55. Átlagos díj
58. Kiváló könyvművész, grafikus (1889—1955)
60. Vízipólómérkőzés eredménye lehetne
62. Azonos betűk
63. Vonatkozó névmás
64. Azonos betűk
66. A palesztinok egyik vezetője
67. Nomád nép volt

FÜGGŐLEGES

1. Afrikai természeti csapás
2. Egy tenger neve
3. 1949 óta „Kínai Nemzeti Köztársaság"
4. Névelő
5. Nem esszük, exportáljuk
6. Lealkudja az adóját
7. Egy fél évtizedig
8. Női név
9. Keverék
10. A magyarságba beolvadt népcsoport
16. Helység Heves megyében
17. Jelentéktelen ügy a bíróság előtt
18. .. ipso
20. Állami Biztosító
25. Rágcsáló állatfajta (nálunk nem honos)
28. Disznólakás
30. Elővételi jog
32. Az anyag egyik alapvető tulajdonsága
33. Hosszabb idő
35. Kuckó, zug — névelővel
37. Saját kezűleg
39. Vallás gyakorlására szolgáló épület
41. Tengeri virágállat
43. Könnyet hullajt valamiért
47. Műveltető igeképző
48. N. T.
50. Ritka férfinév (a Csárdáskirálynőből)
51. H-val: már nem élnek
53. Az USA egyik állama
56. Nagy magyar vegyész, a korszerű kémiatanítás megalapítója hazánkban (Károly, 1834—1908)
57. A Rajna mellékfolyója Svájcban
59. A strucccal rokon madár
61. Szófaj
65. Ybl monogramja

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 81.2308/2-32 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

BÁTOR EMBER

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Én szívesen utána csinálom, vigyék ki az oroszlánt.

200—200 forintot nyert:

Radnay János, Budapest, Kerepesi út 76/B. 1148

Herczeg Lajosné, Budapest, Gizella út 14. 1143

Bacsa Attila, Várpalota, Felszabadulás út 25. 8100

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN

Fülöp György: Szerelmi tanácsadó

Erről jobb nem beszélni... (Kilenc karikatúra mai fiatalokról)

Sajdik Ferenc: Tevék

Somogyi Pál: Gépkocsi — szép kocsi

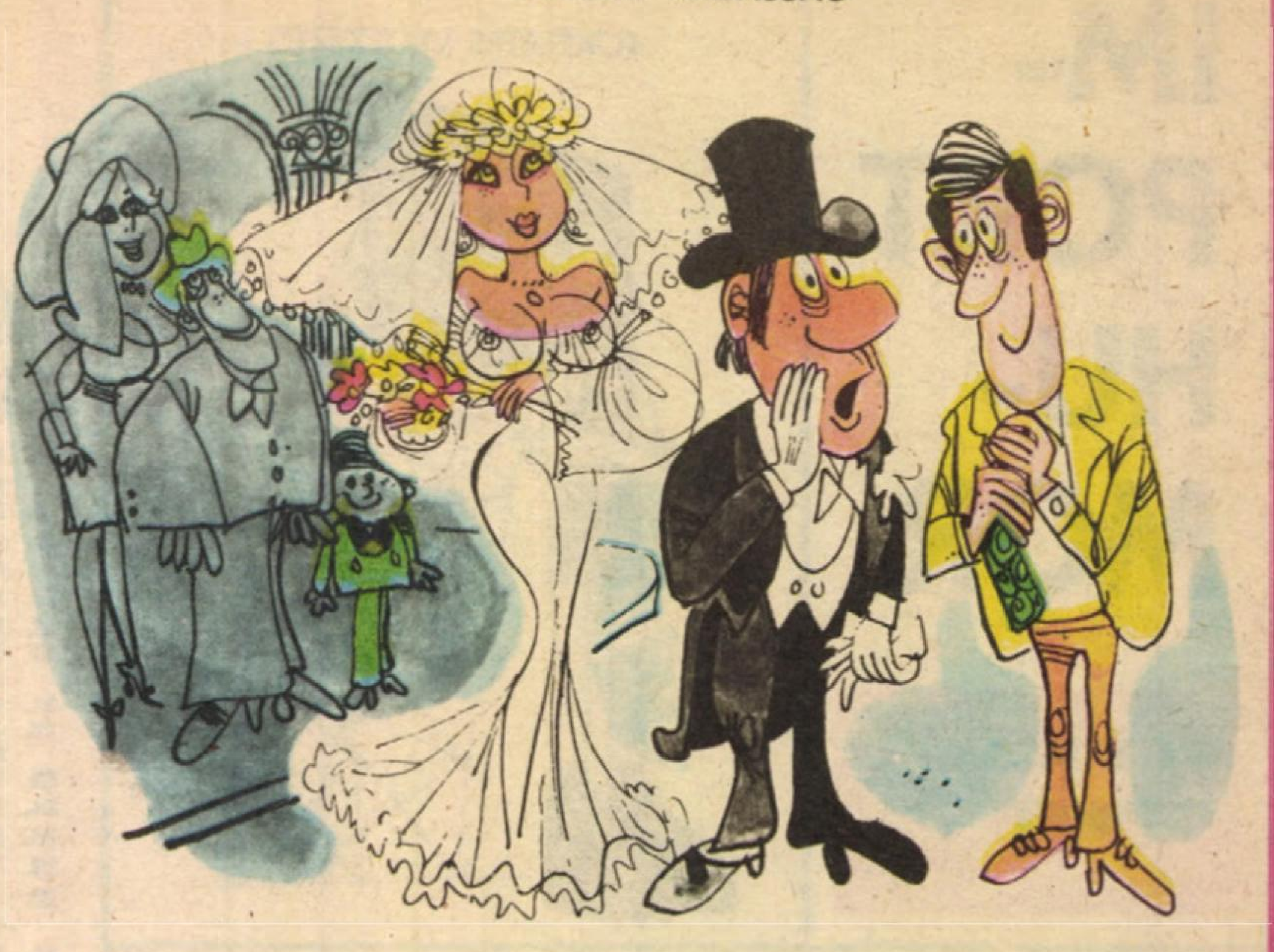
Kürti András: Éljen a nudista strand!

ERŐSÖDŐ MOZGALOM

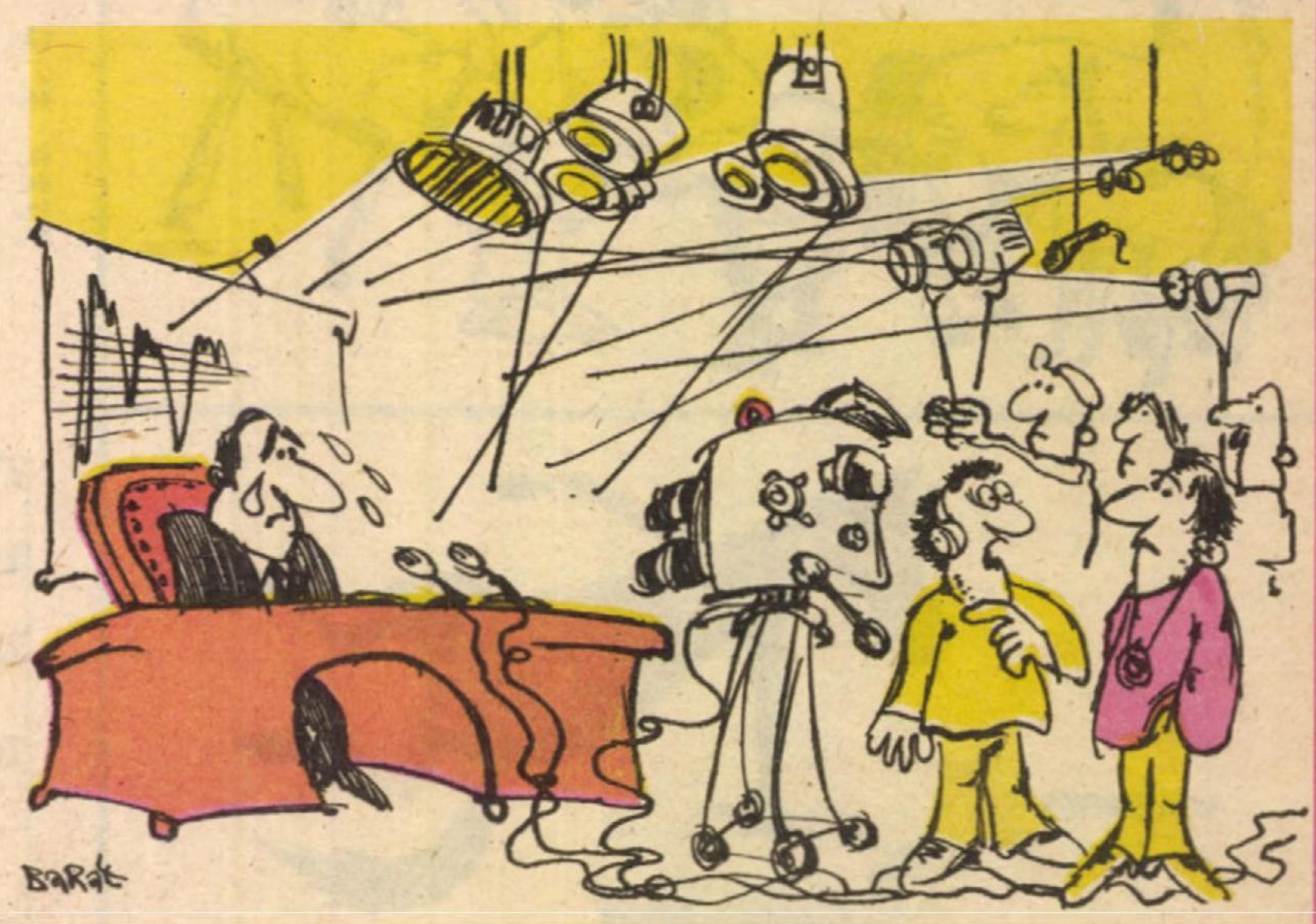

– Muszáj rájuk odafigyelni!...

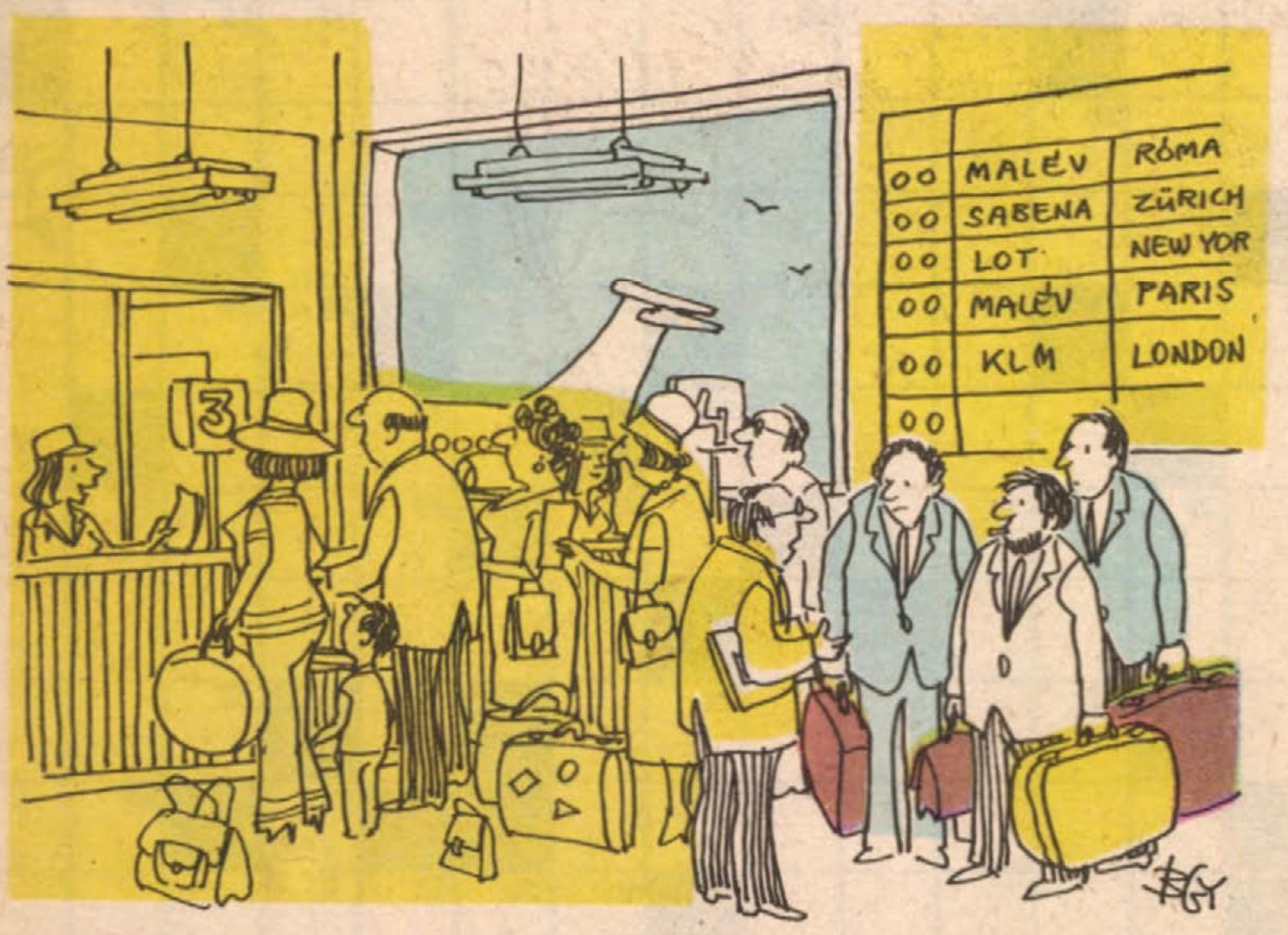
NYITOTT HÁZASSÁG

– Nem helyettesítenél a nászéjszakámon? Ugyanis ma van a szokásos ultipartim!

– Harmadszor ismételjük a felvételt, mert amikor a vállalati nyereségről beszél, mindig elsírja magát.

– Meg kell győznötök a tőkéseket, hogy mi nem csak hajnövesztőkből meg bűvöskockákból élünk!

TURISTA ÚTON

– Inkább azon törnéd a fejed, hogy otthon elzártuk-e a gázt.

MUNKAERŐ-ÁTCSOPORTOSÍTÁS

